

Pirmosios mano partizanavimo dienos.

Prieš keleta mėnesių gyvauau laivais, mirkiau nepriklausantis, o šiaudien... Jau septyni mėnesiai kaip įsivilkau į partizanų uniformą ir su ginklu kevoju prieš savo Tėvynės budelį - bolševiką. Grižus man iš Rusijos, iš to praktikto „Rejans“ iš to juodojo kanciū, Pasaulio, per kelis metus pamiršau tenai pergventas kanciūras. Nors ir po bolševizmo tetena, bet visgi savoį Tėvynę, savam gimtajam sodžiui, buvo gyventi gera jauku. Ujų idingtes man žaidotes tėtora nežigijusias. Persto pitnas, nesigailodamas savo jaunystės dienas, stojau į atrakingas, bet labai sunkias ryšiniuko pareigas ir vygdžiau šventai virus partizanų įrašymus taip, kaip teido mano įgalas. Atkarnai toliau taip gyvauti negalėjau, nes piktos vidonikos nekautumas palietė mane. Šis vidonikas antkėtas buvo partizanas, kuriam daug padėdavan, o šiaudien jis pamorėjo kad ir aš tapčiau bolševikų aukta. Mano laimė, laiku suėrijojau vidangstę, ir

nustatę nepasiduoti gyvas žudikui, išjau partizanauti,
 kur galio laisvai keršyti raudonojai gaujai. Iš
 pradžių buvo man labai sunkus partizano kelias,
 nes jau Rusijos vargas buvo patirtas, kuris tiek
 daug mano buvo prikaunęs, kad jokie būdu
 partizanaudamas nestikiu te pergyventi. Pirmiausia
 išspėjau prie savųjų vietinių partizanų, kuriems visa
 laika buvau dirbęs, pasidžiauau kad jau būda, o
 šie nuolat atraki, eik partizanauti. Gerai atrakiau
 Ir tuoj jau mane davė ginklas bei uniformą ir
 helikopterą su jois. Dėl tam šitų priešai negalėjo
 pasilikti savam krašte, turėjo mane iškelti toliau ;
 būrė kuris gyveno už kelis dešimtis kilometrų nuo
 mano gyvenvietės. Viskas būtų gerai ir oškuo būčiau
 patenkintas, tik viena nelaimė karštai turin paukštis
 mūgaitis vardu Aldutis. Jis žavingas ir stebukladarės
 akūtas, rados aš te visą aistras ir krentėjimus. Ji
 tokia nuožandi, tokia paklusni, nors ir daug krentėjimui
 bet vis dėl to karštai ruglindis žmogus neturi būti
 tingus, arba koks mūgaitis. Nori helikopteris jį

niekuometi žūpinėjimui kaip buvusių ryškios ir
lik ja, verbuoja ant mano sveikatos, vadinasi ji
išduoti mane, bet aš ja tikrai pasitikiu, nes ji
link pasijęsi ir taip mylėti tėvynę, kad jokia būda
jos šolšvikiui neteikia perdidelti išdaviko. Tikrai
aš žinau kad ji ir toliau neįsivadys savųjų brolių
ar sesių, nes ji tautietė, tikrai verta Lietuvos
sardo. Partizani mylėti mergaitę yra labai sunkus
dalykas, nes nėra kaip kartu gyventi, nėra kaip ir
mirtikai tankiai, o širdiai nepaliekama įsakyti kad
ji širdies mylojusi ir nutrauktų ilgėsio mintis.
Vietiniai vyrai pridoto į amon parkiatę būri, tai buvo
geguos 10. Supažindinę mane su šisimaisiais
loves broliais, po poros dienų atradome išropstę
aš palikau gyventi kur jau staidamui namiškin.
Pramonis diuonius buvo labai nedrąsus, atėjo
manim niekas nepasitikti, vyrai nepažįstam
našlar nežinaomas, stebisi visi manų manų
tąju, šei dėmaitika mane šar mo. Šiokū ilgai
palandas bet ir šar musibosta, atrikėlys vaikštindži,
galooju kaip gyvena toli palikęs. mano Aldotė,

4.

siimēda mīnītam jei savo līmbējīmus, kad šķ bolicākas
nepaimty, ģ katējīnuq arba mīštēvūty ģ Sibirq. Nēi⁷
su tuo negalū wāwagsti iudomēnēis kalbos nei
jokiē draugīskūmo, nes vīskas man svētima svētima.
Tartā pūcīna pūc māgē, be unīformos civilīu kostū-
mu vienat partīzanas, kurio vēīnōjau mī kas nei
īš kur, net nei slāpvardēs. Maudēgīai atsīpēiģē
prakabīna draugīskāis ēdēīais. Sako jis kad pūc
Dogio īģi pūcēdējo du naujokai, jī īģi bājevi vīrai, tās
ģera tūvōsīu ģerū partīzany dēīngauja jis. O man
pastdārī tāip smagū, kad nuo to laīko jau pradējau
jaustis namīskis, nei suprotau kad jis ī manē
palkaitē bājevu. Susīpāīnuu su juo cēīcīau, tās Līgmas
senas partīzanas apēi 28 metus amīcīaus vīras,
līkrai pūcīngas ī draugītkas, ne veltūi mēģas parti-
zans vārdē. Dāruģīskāi sugvērūu su dēīrais vīrais kas
kāt daros: līkrsnīau, parīpasakōja vīramū kad
mūģlīn Aldutē kurī tūrī kuomēt norz atvērīnoti
aplaukt mīanē, nes vīru atsīklauģē jē uģkūrīcīaus

133 5
išdaviau ryšiminką bei slaptžodį kuris jau atovs pas
mano. Šeštadienis prieš Šep. mėnį, Šventę, wačdrų
kopiją 12-tą valandą, išgirdau su tartiniu
ženkle nuaidijimą, skubiai Sakatas atsisėdęs
atsiliepė paqriebes pulkovaids; eina žiūrėti kas
čia mūsų išteko? Visi susitvarkę žiūrime kas patrodys,
o gi pamačiau pirmą mūsų ryšiminko, šaltu
kėstiūmėliu it angelėliu atskuba takeliu į stovyklą
Aldute. Labas! man pirmam ištiesia švelnia it
gražiaširdę gėlę ranketa. Neapsakoma džiaugsmo
silmus apėmė jauną mano kūrime ir atgėrė sušūko
kaktū mėlės lėpsniūde! Jai spausdama jau rankatę
atsakiau labas. Žinoma turejo užtakėti rankos paspa-
dinuo, ~~na~~ opasibociavimui aštuoniū vyrų akypaistėje
tėvė dražon. Supažindinau ją su visais savo kover-
broliais, nuširdžiai padėkojau ryšiminkui už
atvedimą ir sėdoma vėsi už pačią padaryto stalo.
Tarpui nūgėrimo dektinūs, nuširdžiausiai pasikalbėję,
tėvė dūnoję lydiū per mūsų takeliu; palaukę
savo sirdingai ruydinėmė Aldute, ji išvyksta
mano.

Atšaukimo palėnėjau laimingai ir gūžau į stovyklą.
 Jo atsilankymo mano Aldutis šiko daug įspūdžių, klausiu
 savo draugų kaip atrodė mano būsimoji žmona? Vieni
 vicombalniai pritaria kad labai gera, mūsų virėjas
 Dobilas jau vedęs, apėi 40-tį metų žmogus, o jis
 parakė, kad mūsų visi iantum ja, ir žmoną, nes ji
 labai groži ir mandagė. Man darosi labai smu-
 gu kad taip visi gūžia mano mylimąją, jai
 man didžiūusia garbė. Pradėjo Aldutis tankiau atsi-
 lankyti ir jau pradėjo gūstis man, kad bolševikai
 prievartos būdu verbuoja, o kadangi niekas iš manęs
 negaudami rūsio kalėjimo. Nosta ryšimuko lygūma
 ateina į stovyklą, Aldutis, mūsų mūrį veikolbinama,
 klausiu, kas yra? Su manim jau baigta tari
 į kalėjimą rūsio veido asėras, antradimū
 bolševikai liepė gūstai ką nors išduoti, o jei ne
 tai sodina į kalėjimą. Mano širdi varstė baisus
 skausmas šei kerito neapykanda bolševikui kad
 taip žudo jauną mergaitę ir vienū tai kad ugli
 savo tėvų. Pasilik čia tariau jai, niekruo

maatsiklozes. Cia labai raunu, galisi kg moss dirbinety
 Lomoniu noriodydamu is paikiui pragyvesi o pas bolsionku
 i kalojima vistic nelisk kol dar yra galimtis, as
 save priitarciu, kurio vadas yra labai geras jis irgi
 tau patois. Su mielu noru atraki ji, is isvadiu
 ja mudu su burio vada sienu; kai maq pas vienu
 uriminka kuris laugvai sutiko ja, perlaiyti, nobijoda-
 mas jokiq proju. Mudu su Sienu teniminkui
 padekoje, palinkojou laiminingai is ikojom, o
 Alduta liko pas ipeikuq at gyventi. Cia buvo
 Alduta gyventi gera nes mudu labai tankiai susi-
 likdavome, užjaucianciai pasigaudasome vienas
 kita net abiem buvo labai sunkus gyvenimas, as
 patiranas oji irgi isiroma bolsionku, ji taip pat
 suzi slapstyti, nera gyvenimo, nera laimes djejanu,
 o vis tai budelio cekicis kumuos raubos uolaidis mudu
 karta gyventi. Tai jie neutraki mudu vienu laimes gyveni-
 mo siule nes del ju žudikiško elgesio turijome stitit.
 Karta einas laimiai rinkti vis vado pragas Pranas
 man graki iskelit ir cia Alduta yra tam lixi pasgotes

dāļšai būs nepatīk tu pasapņi, arīkma man Pranas.
 Senai atrakian is mūda su Sime i'ci nams. Tai buvs
 pēnkstardimio vakaras, mūda su Sime u'šcukamo pas
 Aldute is prancidimo Prano irakmuq. Toki irakmuq is'girdas
 laicai, mis'mitre, pēnkstjus savo raudatibi uolēdo žemja gal-
 sūtē, o akci pēnkstos aiārom. Atisēdau šalia jos, apkātines
 gļaudtū priē savas tikrai mērdamas jēs padēti sunkioje
 gļaudimo valandoje, mēlei prāterbim. Aldute neunsis'jūk
 kō namsreimā jūk gļaudimo man uoq pro veiksmā oos
 gindimē balta atrako man. Pēisi kerito u'capykamā
 kile manā sū sirdyje bēlēvikui kad tiek daug jaunā
 Lietuā mēša Tokiā sunkiā dāļā savo tēz žemjē,
 kua kitādos lūo nēkām, pēpriklausomā, gļūvo
 kas kasp nēstjo, o i'cāndau kals tas atējūnas. Atēstos
 ēkātāp geria nēkaltai, pērtāi u'gļ'cūg Lietuā
 kēnija, žūdo tiek kalijūmose, tiek sibiru tūndrose
 is dieu u' tē kad nūgli savo lūqūq. Aldute! mūda susēstān
 sekunācionij naltū, Tu atēk devintā valandā rēfo, o aš
 irgi atēriū, daug kō pēstkalbēsim nēs turiniū talto rēq
 diēnā. Jēlān i' lauda Sime, na Gēdovū cēriān,

jan saikas, isaki man is pradije atsireckinti, Alduti
itgidusi irakanti Siame žodi, lotas pakete galbut, kuri
buvo musoinusi aut mano paties is abu atristoje karstai
atsivestriuonu. Polydijo, i kionu, palinkijo kaimingai iki
susistemo is ruda su Linu dirgome tolyje.

Kakantrai laukiau sekmadiecio nes jis man buvo
labai idonius, kiekvieną valandą rideduosi man liūdnu
atimtos Alduti's akys, jos man buvo labai gaila, juk
ji mano mylinoji, ji kasineji mano žinoas.

Sekmadiecio rytas, apsiuistakusi, kankiamus greito
lietaus, oš skubi, suistikimo vieta su Alduti.

Atsivėidamas oro salyga, parikolinan civilika kopure,
civilius kailimus is stonka pagieio l. v. Labas rytas
sūdygo staiga prie mano Alduti, labas Satrikiam,
pasivėikinej einame i sutartą vietą. Kadol tarp
liūdnuai paklausi Alduti, ar jau pusantros valandos kaip
laukiu, jau is miribedo, aut šiecu nebuvo galimybiu
nes velai teisiu paragieus teirinausi. Tu tarp negraūsi
d atrodai, tu pas mane jau kalintą kartą staisi
toko negraūsi lyg noridama juokanti susitūbiti.

Aidati. O in likūjis, kopuri bevo dideli, kaitisimā bemaž,
 zomian kēly, pēciā mūdribe kuone iki alkūnij, o dar
 tas mano labai mažas ūgis ypatingai rōds juokīgoms
 veirds. Pasūtlojs ~~amkēdē~~ susēdums ir pradodams po
 luputi sī la, šūkuūnoti, bet kōdēip mums kēlba
 nesizita, jī labai mūsīmimisi ir labai mažai uori
 kēlētī. Rāmim quodēis kīve lēdētia manā tēgati
 ir vis meko nelgēl bēti, prātau jos bēk šūkrimā ir
 ištēriminga vīrom gūverimā tētērom, o jī mūo mūno
 ramimānēij sōdēis dar daugiau jaudimasi, galu galē
 sudābim manā glēbi gaitiāi prādērtā. Šūkas vōtikēs
 kad tu mane mūli, visi kaitis šū mane, taip pat
 ir manā kē, man sarakys kad mes dar iri šiol be
 šūko kīnī jau senai zādējome paimti, ar labai uorim
 ir ~~Dievu~~ susitairyti, jei neduok Dieve kokia nelaimē
 ar šū būtum, ar mane j kalējēimā paimty ir šūkim
 taip nosūitvanky, o kas bōty, kaitar? Jai vīku kad ar
 mes šū vīpas, šū vīnūmet šūi šūnu šūonim akvairdoje,
 o ai mērgaiti, blogai būris; mane šūonēs, vīi rāky
 pābūdēti la uorim, šū rādōp o joi būtum po šūko šai vīrai

kas pēta, juk tu pats zīnāi kaip jau labas kelbs ant maņas,
 negana baltātku spaudimo, dar sovistkiai visokiais šodiniis
 skautiāi uģaudināje manā, gailai vorkānuu aiškina man
 Aldutei. Karstai praspāudes jā prie jautriis savo krūtīnis,
 namim kirk galēmas is vis nūmūriņsta o dar daugiau
 vorkā. Sudrēko manā krūtīnis unojos ašarās, jau is man
 tiek kas tevānda, mīstāriān tylēti, nos is man būvo jau
 pūstāki šodīstānti, labas manojos gailā. Jaučūn kaip sun-
 kiai plāka kriājūjt jaunājos tirdzēnkā, sustingus visa it
 kolcis uzakūntā, akur uģtūmasiis, rānkos dērbā is joi nē
 tu Girdeni tās visāi nūmūriņān daugiau gūvuti, gūvū
 tik vien dēl tāgā, Dievs kodēl tēpā sunki mūdriņj
 dēlā dējūjā prīstāndāsī. Ofegālān daugiau is jū zīrātī,
 atātrānkēs tēlgu uģimūrkān Girdeni! mēlki paktānē
 tūpātī apzīmūmūsi nos pājūto tad at sūv jāntānān.
 Mūsi rānūnt mīclāsī, lai būnā šūvūta Dievo valdā, juk
 rānūnē lēkimo rānkos, kaip Dievas duos tās p bus, rānūnā
 manā šūvūstānānā unojos iģtūstānānā unojos ašarās.
 Dūnūi vorkāi nēpūrdēn, lēt kādānģi hūvo jās man tēk gailā, tās
 jās at nūmūriņān uģtūstānānā savā ašarās, nos māriān tās

ji smarkiai kankinasi ir taip grandžiai skundžiasi savo
 likimu, kad jei ne ai tai mat gyventi daučiau neav
 sity, o svarbiausiai man buvo gaila kad ai jei nei kiek
 negalėjau padėti, ir jei pripašinę kad negalėu nieko
 padėti, tai ji man atskai, aišy nerodkia apsigėsus
 ai partii. Tūpūtė mums ruošius Aldutė tarsi, sinai
 kę, Sirdeni, jau po 12-kos klaupinis pasiūmalsti.
 Atsiklaupę sukalbėjau Jozaus Sirdies Letanija ir
 trejus poterius, paskui pridėjau prie rugių išsūnybat
 priesaką, karitai pasibūcėvo oel susidomim Sutarim
 kad amsu su būnuu a atersim išleisti, tik būk patir
 korok su žiania gyventiuo candra ir tau pėičiai dar
 daug ramiau ir ai būnėi linksmesnis je malyzėn
 tam nusitėskusio. Jau kartas skirtingai, nes priartijo
 vėlyvas, atsisojom, susitarkom ir atsivėlėmę eivarne
 sėdais keliais.

Spūhinimas bankrojuje.

Vieną šiltingą rudenį vakarą, prie blandoje, sėkų susituo-
 kome, kas nuoms oestkalnėjaucia susidaroms po sunkoką
 rūšulį, tuoj aut kupri, giulter aut prūis ir kartas traukim

1913
publicėvimas su paliekamais honor broliais, linkėjimus
laimingai proteti žiemą, istoria mudu su Simu ir
dalyvauti givis taikumuynije. Pasirokime žiemojimo
vieta kur bus daromas bunkeris, dar Simas klausia

maugs, ar bus gerai žitoj vietoj daryt sau gyvenimė?
Juk man atrodo gerai kalbajis, o man. Tai labai
gerai žindingai pistoriau jam. Apie žitje gūstamė?
savo vėkanykėiai padarytą sūdyklę, pasigaminomė
valgyti, paratgė užėrukome ir jis man sakė. Dabar
tuoj turi dėti Augustina, tai busi ryšininkė apė
trisdėimant metų mergaitė, ir vėdo parėblis daug
sargu šerislapstydama uno baltėmko. Štai po
vėlėndėlės prisistatė jė prie mū ir parėkė man,
būrianti visą žiemą gyvenimo drauge. Labai gerai
sakai, prafėsimė kartu galis ne vėrai blogai. ~~Man~~
maug. Atėiklausis, ar busi patėmintė kad ir ~~kada~~
gyvensis? Ar vėrada, atėgėkiau žiemojimo draugėi
Augustinai, ar onuomet su vėrais žėstėmku, kėntų bėis
man vėtkė. Simas linksmiai rėsiėjėkė, jis irgi
patėmintė man su patėmimais, nor jis yra būri vėdas

ja tūri visai rūpintis ir visus viskus patenkinti,
 Augustino po kolantofos atibūna un mūsā, teikis ar
 noturinti kārte, turinti bēgti pas vjru, kurio paliko
 ja stovykloje veltātai teli un oīa, pasaki ir pradiņgo.
 Atteinamo mūdu su Simu, bumberio statybos dēls,
 su visai reikiamais prautiais ir pradodams dirbti.
 Šan atrodos darbas labai sunkus ir grūtai nepadaromas,
 o situas man rīkuma kad labai grūtai, jēgu tik kas
 gēra pagādā, šai rēla at mūs ir baigka. Jki sakaro
 padarbojimo, jau turpiti pavargume, māsai kē mīrot
 kē, grūtums stovykloj. Rēta, pabūde, atsitokums, pasidaro
 un veltis, pēnaly nēstīkums ir soto simas, eisim
 j darbu, gal šaudien aters Augustina su Pramu,
 unms daug padēs, nes uēvaks ir Pranas dardījo
 unms padēti. Pē koloto minūciņ su mērbini
 vūtrāka kūmai ir pamatam man uēšimomē žimomē.
 Šludu stovim uē grūktē nes pagabojom kad
 bolsēviki slēuka pē stovykloj. Staigim un katstojē
 iēgdim, o tēp visai nēbaoo kēji undu nērdosom
 Pēit unms iēdēgta un katstis, šai Augustina ir Pranas

Labas rytas parveikimo mus, tada raudu medimom ir
 padėjim gisoklus, tik misaspjovę sakome jėmus.
 Nam taip sekia gąsdintis, kad ir darbas dar mano
 žindis nesustojo smarkiai plokus, atsigręšęs į Prana
 juokauju ai. D Girdom pamėnuokim bairdom
 kurio ilgesni, juokiamai atkišęs savo bairdą
 juokiasi Pranas. Mat ai būvau patikęs auginti
 savaį, jau buvo trijų savaičių, o Pranus ant
 galo bairdos buvo išaugęs didokas skaudulys,
 dėl kario negalima buvo nusukti, tai jau ir
 jo buvo dvių savaičių jau ir tikėjis bouds
 lygi su manim. Ma gretėian verk mus prie darbo,
 nutraukęs juoką kreipsi Pranas į Simas. Taip
 skubėkim, negalėkim darb daromai laiko, kieno
 braungus pritari Simas. Nusukėjome į darbą
 mes trys, Augustina patikę stovykloje, kuri
 pagaminus pietus turi atveikti mus į darbą
 pietų Simas nusukėję į pagisę, atnešti dar vieno
 kasto, nes vieną tetarėjome. Studus su Pranu pasitikę
 kasame kieta uolę pasitkersotamui ir atkas kiti, darbas

sarkus kalbame mūdu, kol jo smiekas darbo turēsim
 gora, siltā, pragveidnā bsi parst. piniā uno ētiksto mīstī
 mēstānā sūstā. Po kelis valandz atēma Augustina
 su pietais ir paprasō mūdu valēgti, mums bevalgāns
 parījo Simas, beparīnēsāz kastuvā sūcāi Truupu
 kotu, kuris mūstz darbuī buvo visoi mētānpamāz.
 Tada mēs jz pavēim aut dautz, kad tāip ilgai
 buvo mūstz ir tōkē kastuvā beparīnēsā, o buvo
 zādēz labai greit paritī. Kur jēs buvo mūstz, ten
 gūvena māstle mōteris, tai mēs jām ir sakomē,
 Tu rīkrai turēt su māstlē kā nosē Stulacājē,
 mēs buvai zādēz greit paritī, o parījēi tik po kelis
 valandz, jūdāzjāwe mēs. Simas teivīnārī nēko
 nevēitēz ir linksmai mūsijūstēs mūjō j dētī
 kārāmī kōtē, Mūdu su Pāmē pavālgz, uzvīnāke,
 tēsāmur smukz sāvō darbz, ~~un~~ untarim sēndim
 pabāzēz iškastī tik kīk rētkē. Stījō ir Simas
 su naujāi sēitvāktēz kastuvē, Tada kārāmur
 dāim kastuvāis. Po trājoto valandz bunkoris
 tāpō iškastā, sūputī atīkniez mūslobājōm j stōpētāz

18

gripasasti parakareniāti, ir skirstyti kur kas rīkta.
Simas su Prāna Irēna; Augustina
būvo jau senai iņėjusi, stovykloje pariboku ašurnas.
Truputi jaučānsi pavarges, skubiai pasidānau
darānēs iz pavarges mēļau mēļoti. Ryde, gendai
prāntus, parōjo Simas, o Prānas iņējo savais
kelciā, ir jis par mūs daugiau gēdi nēdājo,
es jis pavargēns, labai ušintar tarunbor veika-
lās. Likums mūdā su Simu tēsti. Labāu pra-
dēto darba, tik dar laimē tēis, kad Augustina
gyvena lardu su mūmīs, jē mūms darba daug per-
paktina, pagānims valjē atuešā visuotot mūms
jē darbotēte, mūms lēka lēk rūpēnkis darba,
kad mūs sukānāri ušāigti, ~~ost~~ostovykloje gyvoti
nepatankas oras, lēkas bei sālē, o dar ~~balānē~~
spāndimas visiškai ušguicēšā mūms gyvotiņā
Dirbanē skubānē nēdānēmi; mūms gēns ē
nepatankas oro sālgas. Darbi iņesōjus ištiko ušāi-
mē, truputi parūgo, pēdēkai labai dēdēli ir
darba lēko nutraukti. Gulēns palāpinisē. J.

dieimintels aimang liejosi is suskalaris unūy
 lapu, Dieve, Dieve, kad tik kaip nors greičiau
 mūroņķu sniegā, kad tik greičiau gatūm izienot
 bunkri, tik būtu daug laupīnu gredņi, nekentīšum
 šalcis is so mūroņķānsio šēllo liekus. Mūdu
 un šimū tik daug mūsi mūnau, juk mūdu
 vīrai, tik daugiau gatūm pakelti vargo, o mūsi
 draugai Auostinai, jau per daug sūkū, pro
 ašaras vēriari is jos tūpa gatūm aimau, juk
 ji mērgaiti, aišku jē daug sūkū, šimū
 saminaučiāi ja gudrī, mūsi mūnū kaip
 nors tik Dievas duos, tik kaip nors gatūm
 sniegā, tada čūpsim vīsi šays is per poza diev
 vāstāri. Ryt diev sniegā dar šēbēvū, bet
 šēbēvū vakaro vīstiek aimau mūdu un šimū
 j' šūmā, nos veikālar būtinā. Viskar kitar
 būv vāstāri bunkri tik šogā dar ne, šodēl
 kad vīstāri mūdiņos. Pamañu pedakā
 mārkodomū vīstāri j' pagiri, opri dāri, nīkū
 nīkū nīra, zīkū mūnū šēllo šūngūnāi

ūķimainko liuk kuris biva jau aukstān prašyta
 atvērti mums stogu medāigā. Teicams; kam-
 bari, pariseikins paklausims kur šeimīnītkas?
 Atko tuoj paris, jās kōdkur šai kaimykos.
 Atmu bēsnikučūojaut kaškas parstebida, vīpau
 nā ginkly n žūvime kas bus, nīeko nīeko
 mūsīndīas davo šeimīnītkoj, cīn kaimyuka jī
 gora žmoua, mo jos jīn nēistēptis nēvīkta,
 jējns ta kaimyuka parveikim mūs n klauca
 kas gero? Pā valandolēs paritua n šeimīnītkas,
 pariseikins, mūsīndīas druputē pakalbijs tuoj
 pariseikime ko latējs ir ko mums veikis.
 Atles nōrēpau atveški šyokara stogu medāigā
 parvedē solē; cūsi šeimīnītkai sūvna bāda
 šimars, o šeimīnītkas nesutiko, vīt audeklē
 vāķiroti lūgt; lūgt, jās pūvādōp atveški nē
 tuojans parveikē, mūdū n šajp sutikauz
 n padīkojē atseveikimom. Smarkur lētus
 baigia mūtīpdyti sūvga, galīma sakyt pīdsā-
 ky jau, nēra, mums jau siela nāmesīs.

Ēšim kur nors iekoti viņus šarē man šinas, o jau
 kelis bjaurums šose manu dejuojumu, toks
 vargas muun, boudams purvu iki keliu pilni bātā
 vaudonā, kojam šalta ir patiunies kas šodunā,
 peršē iki pat odoš, vargas šai vargas bet kā daruši
 vis žiam arēn bolsviku kolējiue notatā pagatvojeme
 šovni, šovni, kokia šu beauri, serčari dar
 didesāš jei smelti ir zūdbūtāmi kovai pavēdūsies
 mūsā, šodunā, visi manu vargai ir kaucios
 šebūnie šou šovni notatā su baktā esā istā-
 nes, nes jā karštoi muglū, nē jā esā pavēdēs
 kiekoleun momentu su šypsonā šopose unūiti
 o ne vargant, atējūni / vaudonājam Maskros
 barbarai šinai šinai, kreipārsi, jā, ar
 šinai būtinā žogē švokarā, jerga notingi einams
 abu par manu muglūmā šodunā, o jā ryš arba
 po ryš šur isēti galūmā jau ir nosurēti. Šinai
 yronistai nusiņupri ir šarē, kuraj tokia bjauri
 rakta, o smelti šoli, šekia est linija per vīšā
 miltā o linijoj šabai daru vaudonā. Gerai,

101 21 21

Simant, jei nosutinski kartą, tai eime atviena
meiki, reikia, Simas sutik riki ir cinauo,
Gindome į giria, teisingai, vaiderio aukščiau
belia, brendome nepalbdami susimaste, jau
bargiame išeiti. Užeiki me čia į xq naminka,
čia turi degtinė, musipirkim koki paršiteį
juk Aldutis išleškurės, reikia šeimuiinkui
uipundyti, kaip mes atidėkocim jam uė doki gera,
paukyng, gerai šasi Simas, užėiki un Musipirke
degtinę simame Aldutis šeimuiinko liuk,
priešcaaae prie akio niekur nieko vunu, stauku
prie laugo kur gubėdaro Alduti su šeimuiinke.
Siodeni! tu žadiuk šeimuiinke, o ne Aldutis
perspėja mane simas, gerai atrakiau ir pabėdos
į laugą pavaukia šeimuiinkis vordg. Pasigindo
pačkoks bruzdosys ir iš kambario atsilėpė ^{šventis}
kaip lakštingalėis Aldutis balsas, Tuoj toj
pleiciu, atviena? paklausė ji ir pažvelgus pro
laugą, pastebėjus mano bėrio vadą Simą,
pačkam atraki, ne, dup ir skubias atidari duris.

Alskolomami tūksmo tūksai irliņķom i kambari,
 kasoka bahas paliete mano omis, Sindoni! eiks
 mano mietus, nospējus netu. Aldute parivēstī
 ut. Ji karto skrūpēlsjau hēndes verksnu, moters,
 kas čis? paklaulau, ar nepašistu, na jauqi
 nepašiki pro verksnu atsaki tovoj sēdinti moteris
 in istiesus raukas apglēb mano it mielz mēsolz
 in kartai pūpaukus mano priē motiniskos
 krietnis, pradājo buciēoti ~~it~~ ilgēringi verkdā-
 ma, kaip ar taves parilgāu, kaip ar tave
 myliu, kōda pūsiglaudusi man i'ausi
 Aldutei mana. Smarkiai sujaudino mane
 meilūs motinūs žodšiai in mano karisko
 veido skruoiku mēneda asara, atskirinau.
 Gēis Siuanti, pabūciēovis in tave, tavi Aldutei
 māma, kartai pabūciēovis Siuana paklausā,
 kai gerā? Jōjs i kambari Aldutei, ji buvo tūpa-
 ti parilskuri Lauke, ji kartai apkabino mano
 kaklā in ruslīeja mūdveja lūpor it prasiblēdes
 acies ēiedan. Atskyrē mo Aldutei, eimē

atgal prie jos nuamytis ir paprašiu ją apsirūgti nes
 jau šeimininko kvietė į kitą kambarį, gerai,
 švelniai atraki man ir pradėjo šarvyti. Įeiname
 į kitą kambarį, šeimininkas ramiai gulėjo
 aukštesniam, pasveikinau jį ir paprašiau atri-
 kelki šuvisukst, užaunciamui baksu tarsi
 Adute. Šiuo ma virai nisirūgti negalima, nes
 nežino kada gali sukkti pavoją, nisirūgtin
 nuo saos tikrai kaltinau, o jte buvo tiek
 priminkę kad vieną ranką vos buvo galima
 pakelti, pakabinę pagal pečių sėdome už
 stalo ir nutarim pradėti valges, įėjo šeiminin-
 kas krapitydamas savo užinigtas akis, pasite-
 bjo iš mūsų kad tokio špauri naktis ir kaip
 galima vartėcioti, mūsų virados gerai atra-
 kiui ir pariekiau po stalo kur buvo parstatytas
 mano puslėtis dogtinės. Ištraukiau jį iš čiuo-
 šeimininką juokaudamas, ot dabar gausi proto-
 kolą už šaukyną namis vos dogtinės, šeimininkas
 gerai supardamas šporus atraki, na vyrai

4
at nežinojėm kad jis čia yra, o jis būčiau be
protokolo jau senai susaikięms. Na protokolo
gal nebūsi, bet turi atiduoti jį manęs išgerti
bendrai juokaujame. Atsidėm au prieš ~~seno~~
sienos ustatėje, iš vienos pusės sėdi Aldutis, o iš
kitos, jos manytė, vadinasi manuo uošvienis,
kiti kariai aplink surėdo ir vagonėjame po tūpatį.
Laukas greitai bėga nes labai smagu, manuo
uošvienis pasakoja apie-bolševikų darbus sovams
kraiste, kiek daug gerų žmonių suareštota,
kiek daug išdaujėm, sako pas man darbas veig
kanėdas ir ašaron, o tar bulševikų selimam, nei dienos
nei naktė neturime ramybės. At sėdėm tarp
būsimosios manuo žuonos Aldutis ir tarp
jos manytės, vadinasi (būsimosios uošvienis).
Turbut jau nemylė manuo kad neapkabini,
ir nuobėdijo fyliai, pririglandasi man; auzė
Aldutis, oš miraudes iš lėto apkabimau ir dar
aščiau pririglandėm susigėdas, juk tu senai žina
kad at tau karštai myliu, fyliai atkakiau jei,

kadu tie kas būsi sakęti ant manes, eis iš rikvėju us ju
 karitai rugiu, nes ji to vėsta, jos mēlinos it lino širdelis
 akutės vėste vėria mane sielos gilmona, ji nepamatomu,
 įsigionitė karitai ruglioti savo taučią, jos akutėse patobinimai
 nesulaukomas kaštoko jaunūgatė vorėlinas, ruglioti
 Lietuvos partizanas, o daugiausiai mane ~~mane~~
~~mane~~, ji tikra lietuvaitė, ji dėl laisvės
 kovotoja paaukoje visa savo jaunūstės gyocūnū. Šaltis
 prarūmka nepatobinimai, pasidūriū j laukroas jaus
 ketonta valanda, jau laikas mūmū isėiti murgali
 išaušti. Mūdu su Simona apsitaisome ir pradodame
 atarvokinti, karitai pobūriū jū. Šaltūtės manū ir
 polinkis laivūngos kelionės, ji man kaip pat
 daug laivūnė lūmėdama paliko kambarį, o šaltūtė
 išleido j kiemū. Susitarime su Šaltute susitikti po
 trijų savaičių, nes ankščiau nebūvo galima. Karitai
 atsisveikinimo buķis truputį sujaudino mane,
 bet ką daryti, tokia ataliū, sukaardę atanti šūngiū
 šūngiū atgal ir pridjęs karitai prie kapūnū manū
 istoriū parskutiūj sudraukę jū lūko ramiai atovūti.

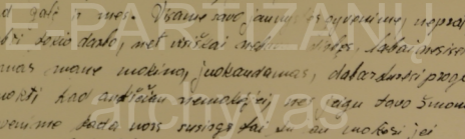
o mudu su dienu diengone tamunoje. Byto mity
vii arbas vel rekia baigti statyti savo troba, bet vidut
vairon negalim kad is dios nušbaige suskraustome
gyventi. Vakare uškeriamu geležinij pėduke, paritard
šilta x smagu tik džiugaujeme kad turisime šilta žie
vies prabuvima jeitgu tik butiškaai veisime. O kamu būria
vaiden Simas j cūkšėvėnų šalki įrašo ~~šėvėnų~~ paša
lia persikraudimo data, kuri raunus tikri niekiam
nepamiršta t. b. (1950. XI. 15)

Vadinari gyvename jau savom rankom pastatyto
troboje, gera jauku džiugaujeme kad turime pastogę
kurios butiškaai tikrai vešime. Skaktimis, nesant
pėdrako, išciname parimėšči maiste, o kad niekur
nėnams, dainuojame partizanines dainas arba
sokamo pasakas, na ir iš tikrėjis smagu. Kartą nū
jome pas gerą žmogų, kuris darėp daug cukraus,
paprastimo, žirvoma žmogus neatsakę, pripylti
tik kad mudu vos vos partempėm namu, bet
buvo m labai išvargę, nūojom visa diena ant
kietų mory, bet jaučėmės kaip maunytis paklo-

tose laisvėje. Išaukštėjusi bėgė vią parą pabūdama,
 Augustina padariusi nuosį valgi. rašymo mūdus valgyti
 pasalgę riekėme papirusus, nes iš jų nemažai pariu-
 mešime. Šnekučiavoje apei žygis vykyti, žodžiu
 crakaut leidėjimo dar neuvedusias bunkeryje bjauri-
 sias studento dienas. Taip, turime cukraus riekėly
 iš bulvių, ašarose jau nėra kalbarno's, ką daryti?
 Daryti uždavinį negalima, per daug dideli pėdsakai,
 gali atsokti, mat, pat mūsų gyponvieta. Na galų
 galė nutarom, esti prašyti iš gerų žmonių, kurie ufly
 partizanais iš Tarybų. Pėdsakai sumasėjus, viena
 salanga ištykiname labai atsargiai mūdus su Siman
 iš girios, kelis tikrinimus prajam iš turimo mėsos
 bulvių ko tik nuosį reiktijo, mat docjuose vietose
 pėdsakai ant skerdūvių, na tai kas negarsi užd-
 kės šoki momenta, dėjingaujame. Užeikim pas tą
 ūkininką, kur buvo tavo Aldutė tarsi Siman, o
 norim paimti kalvius lopų, oten ai pat's buoam
 palikę savo reuas kalvius karis Aldutė traidij
 išplėv, iš padijo. Senai uždėtas atrakias, bet jau

are taip kaip kitados kol būdavo Aldutė, kitados
 paraktydavo ušikim, tai šituoq ošiau per visokias
 ušvaras, o dabar jau visai netaip. Ušimauim, pa-
 prasome su keluiz, šeiminiukė atrako visai uži-
 nauti kas jos yra išvisokai nemaciūs. Gal Aldutė
 įsimosė? Paklausė manęs Simas, ne ušimosė
 kaugi jei netis, juk jei su keluiz niekam nerodis
 drąsiai atkirtau Simui ir ušimauim. Ušimauim pas-
 tinim vieton, pradėjo smarkiai pulti šuo manas
 dar nepilnais prie ūkio, pasidavė įtartinai, tada
 Simas nuvėto rimo rugaros moiša, rakyda-
 mas, tu čia pasidk rakyda, oas ois ir kambari
 vėnas, ai labai greit atėsim gerai atrakiam ir jo
~~nuvėto~~ Laukus Laukus ir netaip negali su-
 laukti atėmant, tar oro bjaurumas, drimba tūla
 šuo knopai, vėjas, šalta, tiesiog rakaut šuo per lauką
 negalėty ligti, o čia apai koki pasvalandė įsteoēt
 plonori apširungisiam tai ne judkar. Pamačiam
 dodeliamis žmogumiis atskuba Simas, dar nepilnais
 piktai jau pasakiam, ka tu ten taipilgai veiki?

Kad nīcīnāp meq alims salaukti. Pērs bēty auan
 megrādu aut jo bārtis, juk jū, jū, jū padas, jū cūt
 maues vīstīnīmas, - o vīš tai padar' no bānīmas.
 Sīmas tēisimari kad šēimimīkē lōpia meaproti, ead
 jōzīn bīdū grēcīan megrādu, lūoj' čīpove us mārīs,
 aut pēdīs is cīmaue nāmo. Pūpe pabudau is pīrūg bārtē
 atrīdīlīn vīst pūstjōjē, oīs mūsē gūvīnīme draugēs Augūstīnūs
 postēdīan nepasītemkīnīng, pām jē nōmā lūstīnī vīstī
 kad gāfē is meq. Vīsamū nūc jāmūst' gūvīnīng nepatēs
 dīdī tēis dārlo, mēt vīšēai mēdī dārlo, lēbāimīstīkē.
 Sīmas maue mēkīnā, jūokāndāmas, dabar dārī pīpogōs
 kēmōrtī kad andīcīan vīnūkt' vīst mēt jūgū tāvō šīmōnā
 gūvīnīme kadā nōmā sūstīng' tāvō mēdī mēkōrī jē
 kīrīkī valgāfē tūcīojāsī is maues kēiptīc gābīnīmas
 šīkīrā tēisytī pōgālījōn, mēt is pātē pītānīan jūvīnī
 zēdīlīam, partīzānōr mēkā vāgātī, kēntīdē, šūcī
 mōkōlī ~~šūcī mōkōlī~~ is dīrkt vīkō, kō padarjī jūk vīrī
 sāvō kad nūmī partīzānō dālīa, mēt vīdēl' tō oīs nēvīr
 būdāzīc mēt šūcīcī gōrīan gūvīnī dārlo, kēip kad
 pīvīš vīrī mēkū gūvīnī Rūsījō. Mūsū būdīnī vīlīkē

in patogus, apyranne be rases is be šalio kirkviena patogus
 esuans; karnas, foci duonas, tai pino raba bulvų pomidri,
 žodiu sakant vėpinamies tik vien su maista on: kito dand
 neturime. Kartą Simas sako, eikim Girdeni pasipirigaut
 nes su omigu labai skummai, etim dololai, apes kojil-
 kilometru, Simai, bus juan su Liqum ussakete odikina
 man gerai galėsim eiti atrakiau, apsitairone is isianau
 kelas labai karnas o jau lyje tieriog kaip is vėdso pila,
 simane mada; šunų stribitolių Simas, ten lyje
 stribitolių tėvai, o ju duvakai jau senai sulitviduosi kurne
 bus stribitoliis. Nakties tamonuoj matome dvieja vė-
 rinky Simas, Simai sakau, kod jau ten bus tur
 būt man atrodo, Simas pažūri; kompora kryptis
 Simai; rytas, jis tikrai man tritina kod no ten, nes
 man reikis eiti truput; šiaure, o mes einame
 tieriog; rytas, cuatojajau is as, man mat krestas
 nežinomas, tik vienas kartą tocu kups. Pasukame
 šiaure is simane, paiz koj pusantro kilometro,
 atsidūrim kažkur is Simai nežinomom vietom,
 dainomis; tikim, nepažįstom is visikai nesioter

Tācīnuc kur esq. Simui dar kartā, Tātini, kad tiknāsim
 bus ten, kur matin Sibaius, Simas jau neginējis man
 šodācāms, bet ir jis jau atējojs, galis ten? Ušķim
 pariklaudi keliu j-tā, tēi patāriau Simui, na gevai tai
 tu ušķē oš pakēim sauggh. Tu-trai priekmē arjū dūry
 šitālinē lēmpa ašķiari ašķiēšis kāmbari ir puse kēmo,
 pamācāiu priē stalo sēdincēq mōterickē tai priē laugo
 ir nolindam, menorējū kad manis apšēstū, pagievs
 visai mētoļi, galē pāstēstē uzai, juk sekimas gava dētēlts,
 Tylāi sūtkēlīnu dūry kēmoq, jautri mōterickē tuojingido
 ir atējus skūlīai atkēšō dūris nei nepāplēusi kas?
 Māizgēšus gūjāra šērais šēnēšis pētkēi kōdama manis,
 oš ištirkēšis, iēšis ir mōrēnāc kōdāc pōrēti, gīstūckēšis
 kōdēkur pō kāmāc oš tu nēnūmē pāstēkūc lauk ištēlāc
 vēlāudāc, nēatyt nei kēc nēnōri šēnēšēi manis Frankas
 tāurēpē šitē kur iēšēti, bava manis visokāis šodācāis
 nēpācēšēnēdāmā j-tā bōrāntē. Māt jōc vjro nēnūmē
 vēbūc, mātyt kur manis šēkrāi iēšējs gīstūckēšāntē,
 jē pāgēlējs kad bōrāntē pārijēsi saos vjūq. Jē
 ošmā manis jējō ir atēšēdo priē stalo j manis

areatsi gredāmau mīstik varo savo bobičkas melnīdijas.
 Stāstī pri dery kēip idieglas, neculātkādamas juoko uztīnīas
 su raktu vāro kōnq kad mosusijukōiāu su baba, man būv
 jdomu isītkomēti bobīku gotīrbu. Pabūgus jei bātk, garsīai
 pasvātkīnām su lōbu vākam. Atēgīgēta j mārē i pāmsācīus
 mēsigānd, kad lāi mē savo vīrā bārē o mēimomā kārēkōtē
 parīrangē. Tēpylī jē vāltas pralātas i gēdos bēisīgācīo, tēk
 sūvātk o Dīov! Atēprācīu pōnās mat oš galēojāu kad
 mano vīrā parējo i tāip nēgāvāi jūvīstīnīas. Stīko nīko
 vōmīas stātkīas, tēk kōm nētkīas bārē vīrā, juk jē mōv
 mēt gēi jūvīstīnīas oš, tē bāgēs jūvīstīnīas parvītkīnām i
 parvītkīnām pōvārdēs, jē abāko tōkīā pōvārdē kūr mōm
 nētkīas sīti pōvīntē bāvdos, parvītkīnām jē parvītkīnām. Kōdēl
 pōvīntē atētkīnā? O jē vāko tāigē mano nōvīcīai, nēs
 vāvā vīrā vīrā jē sūmā, tē ošmōsīā stīvīstīlīā bōlīd.
 O pōvītkīnām kūr vāvīlī kēlīā blāvīti, tē jēn tīkrai pōvīntē
 nēs mēsīā stīvītkīnām, pōvītkīnām. Stīdāmās jēn
 kīnē kad nēs mēsīā, nēs vā pōvīntē nēs gēvīā gēvīntē
 pōvīntē, a tē sīvītkīnām vīrān Pōvīntē bāvdos gēvīntē
 mano, sītkīas sūvītkīnām pōvīntē vīrā vāltas, jūvīntē

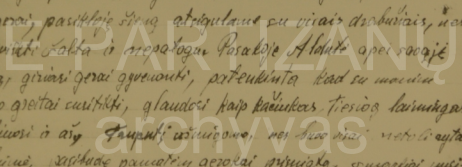
kas batur neprotabini; samarkiai isvargę lotais žingsniais
 slėpsime buntoriu link dejuodami kad secetur žygiu.
 Mes Simai kurgavem pinigus, taitikrai uges nos ušiti
 komu mabame, ind be šūto rubliu taitikrai uogali
 eiti tick kelio, taip taip patinkuo ir netipindamas
 žingsniu, o simu Simas. Pasauly buntų žirėniu
 vandenį ir atligule saldieiai užuogiu, mes busom samarkiai
 isvargę. Dendicu Pėstadieniu, atlikite valgydami
 purtycius kabbauq, šiaudicu sūri atykti uoguo
 Adidre o jėu logiai tųs savaitė tuo atsiskyrimo dienos,
 buo taip sutarke kad po tųjį savaitę atsitarke, dšiangs
 niugai ašlėm cruo gyvėniu dšiangs. Šiu šiaudicu diena
 bus šga sako Augustina, mes is anksto pradėjėi kabbiti
 apėi vakarq ir susitikiuq su ja, buo šiaudicu šitame
 dšangos diena. O maūn isai meatus priduri Simas
 gal jau kėtg ugli? o gal su taim ir susitėti daugiau
 mebuoris? Quovandamas tykiėjasi is manes Simas.
 Tikrai metiku kad ji taip padarys, nes ji manė ugli
 is šėnos šindies, drąsiai atsakiau. Atėjus vakarni,
 apsitauqė iėriuanu mudu su Sima; ta vieta kur turėjo

atiti Aldutis, maname nieko nekabēsamai, nenovirū uvertābīs
 vielo tēdēt kad manū galea ušūnta grašūm svaigūm, un
 tik apī susitīkimo jēdumūm. Jau netēli tas ūpis, vaidēn
 kāp grāi atīstojō priēš manē spaudrūm jōs rānkutē, apkabines
 jōs grāi siemenēli of laudrūm priēstēs, būvūdamaš rāvsa
 7 iskābē kuditīs kīcājo pūterīnkūmā hāpūter, hjo jāvūm
 kāp smātkāi plākā jōs šīrdīnā, kūdā manū prīsig laudrū
 jūm, šīrdēli! kāp aš tāvōš pavīlhuu iē kāp aš tāv
 kārtēi vūghū, tēsīg kēlēvīcān šūntūs kītōmetūš pēšcā,
 audētš šāvās bāsa sūtīkēcūš, kad tik tāvōš pamālyti, kē
 tik sū tāvū. Pāiki manū svaigūnta iē kādēvāš tīkrai
 tīkūš kad rāvūš atīnkūš, šīs pūterūš jēvānēš plāmbā,
 jūi supārtān kad Aldutis nēra iē nēn šūmīnūkēs iēvīgūm.
 Vīnāsi Aldutis nēra, iēgāi nekāvēm, atīsvēlīnēš tvoj iē-
 jōm. Vīnāš šīngūmūjō pīma oāš iē parkōš, unšūdēš
 gāvūš rōdōš prāvānū kāskolī tūtā, tōkīos grāšīs dīcūš
 svaigūm iē šokā šīnkūmā vākāro kēlēvīcān mējō veltūš
 Šekmādiēnīo vākāro iēvīnānē, šolīnēš 299, mūdū sū dīnū
 sūtīkōmē dāš vīnāš sāvō būvō pūterūnēš šīcūli, sū kūrū
 hūvō sūtānta, šīs prāvāš kad kūr mēs šūm cītī, tōv nēv

pēlva kaip omēlo rucy, reirkia šygi nešyko, nu
 pusvoktēlio grīzēme namā. Atkārtotai laulim pirmadimio
 vakarā, nes gal atējo per sedmadimij' ar tu pirmadimij
 vakarā dēl mūdū su Simu sūmā j' sūtarty sūvītēkim
 is vėl nēra. Didīcārijas nerimā apglēbi manā, gal
 tu pārmē burhickai? Arba gal j' yko šekia veltāimē?
 šondrai kaltāwe, o gal dēl bļegv keli nēatējo? Abē-
 jōja sūmā. Šis dēl keli šai vītēk būty atējēri, ar
 manā kad tū j' ykus kokiā veltāimē, arba gal
 nepatāri Augustinos šūtrādīo? Jovīcārijā kad dēl
 šūtrādīo tū nēatējēim priedastis sūvītēmo šondrai.
 Pārcināwe j' šūtrēri, ar šy mesavām kaly, jangiai
 j' šūrangiam pro šūtrā. Šūtrēri duris j' vady, vadoime aut
 vāry šūtrādīcāri dvi šūtrādīngas ypatas, tēi Pranas
 is Augustina, j' šūtrādīcāri mūs vītē, šūtrādīcāri
 paklāimē, tēi j' šūtrādīcāri nēš Alditēri! Kad tēi
 greitāi pāšyji. Nēš megrārijā atrācāri j' šūtrādīcāri
 vītēvītē, šūtrādīcāri šūtrādīcāri šūtrādīcāri is atē-
 gūlā. Atšūtrādīcāri Pranas su Augustina is vītēvītē sūmā.
 Šūtrādīcāri tū šūtrādīcāri nūmīgti, nes dērosi šūtrādīcāri

domagu. Simas Lucij uūmige o Augustina su Pramu šnabūdēti
 kaita tēlīai pīstīdēde, dīūngauja savo laimīs valandēmīs, ka
 abajū karstai iūplīnāos šindži, pīrīmusios istīkīngtīs pīzī-
 sakti, ners ī varge lēdšīa sukūti. Šad mēs valandēfē.
 Dīdētis pārdas jēus, kam jēfē tokie šauīmīgi, oā ne, oā
 vīcīstās, blānūs' aut hētē nary ī nīkai p negatī uūmīgtī, tīk
 kārīkēlīs neapstāda gūmīarī manū krūtīnījē, kad jēfē kada
 vīrī kada cūcītīndē, oā ne kol mīrīnges uūmīgau.
 Kontrādīcīo vakarē Simas grūzē īs kōlūo lēkai arīdē.
 gal tokia 19-ta valandē ~~man~~ lēkavos lēkē. Mūdā
 su Augustina kē tīk būmū atūgūtē, oā jēu tūpūtī
 būmū pīrīmūdē, tīk pūgtūo kārīp uūdege tūmīpā ī tīrīnges
 īs hīrēnīs Augustīnos rānkīnīj' lēkīdēj' tārē, na Augustīna
 ša pūmīk īs pablanūpē kārīp grāfīal ēvūa, Augustīna pātē-
 vīnta grīebē īs Sīmo lēkīdēj' īs pīrītējīs plācīo, ēvūa lēkī
 gērēt mūrsīpīpōjūs pātīvīstīno Sīmū. Šaīgs pārdakū īs
 oā ners supīrātār kad jēu grā atīrīpūnī manū Aldutē.
 Sīmas mūmētē manū, quolē Sīmtā, vūbīlīj' sādūtanar,
 na šīndomī štāi dīa šau, pādīkōjē pablanīcīu,
 ar Aldutē A atīrē tūo pīngūo? Tūp Aldutē īs jē

Joresi kraštas ir padėkojęs tiešiai abu su Aldute į miškus,
 nes miškas mūsų motina tai mūsų geriausio priklauna, šiau-
 dien tūkstantčiai gerų lietuvių dengiasi po juom. Norėtis tamsi,
 slenkame girios link, užsukame par vieną moteritkę kuri gyle
 ne prie pat girios, pasitaurame truputį šiau ir įlindome į
 girią. Einame einame giria, o tauriamas kad visiškaui nieko
 nematyti, oodos kad jau toli mokraško mėjome, nutarim
 bus gerai, pasitroje šiuo atsigulame su vieais drabužiais, nes
 amsimėti. Kalta ir nepatogu Pasakoje Aldute apsi roojė
 krašta, giriai gerai gyvenuti, patenkinta kad su maudu
 pangko greitai suritkti, glaudosi kaip kėiukas tiesiog laimigas
 jauciuosi ir aš. Truputį užmigo, nes tuo riai netoli aytas
 Alkaius, pasitodę paukščių gerokai pūmugta, smarkiai miš-
 minis, ~~ne~~ pėdsakai dideli, nei šet, nel feit neqalime
 o ~~par~~ kabai bloga, aplint setas eglėnas kas eis tas gėti
 pastebeti, mūsų džiaugsmas orito gile lūderiu, nei usaito
 galime pasiūkti, nei toli į girių eiti, dejuojame musimūn.
 Et nelaimingas uundveju šis suritkimas, šiuo duai juodūnū
 mau Aldute, tikrai, tikrai, patvirtinau ir es nor is
 mane ima dideli rūpestis kaip šia bus su tuo mišku?

Dēvē, parē kļūcime vīai mēvalē mēi gēte, man jau ne tāip
 smuku nos ar prates vīkno, o Aldutē jau pradēto vērti is
 mērimos ne tiek noi valgūt tēk gēti, buma vīai tēdēvā
 sūpes sūktos, isēlatus kāip drōbē, šatūo krečiāmo deļojs Dievs,
 Dievs na kodēt mēs fokis nelaimingi, mājaugi Dievālis
 omāsigaitē mūsā, is tēis mudvēm ēia kankināt, ramimā
 ēiāis šatūois quodēn tad šērai kāip nebur isēai, lētā kītādē
 iņi būdavo tāip, ēia isēnigēlavo ēia vēl unēssarāvo,
 mēlēt is dabat. Pradēt, pradējo vādēt māno kējōs, o
 jōrē sūvā romātkēn, priēš ois atēvānē, vīcūmēt jōs
 mān skaudē, bus gērai Aldut, man skaudē kējōs is dēlēt
 tēvānē kōtkur ēngēlētō šarā, o kēi šērai priēš atēvānē
 sēvātūi vētōj bus kītāip, dēngimē jō. Šai vīeno kaimē
 vēt dēnē atvērē žmogus ē mēlēt, dēktimē vīcūmēt,
 jō vīkūnēngi is pradējo vīt arēvki vītōrūm, ēi unēvā
 paridētē šēnūis gēriā, mēs padarē pēdsak, kuris galimē is
 mēs isēti šēriōs. Aldutē unēvānē ē kēimā pēvāstē
 mairto o ar quolē perketū auapūs vadīvānāis sūpāvītēt, ēnānē
 tōliān unō kōstō. Tēn vādētē tēnkōrūnē pōl mē is dēng tōliān
 unō kōstō. Šo pōrōs sēlānēdē pēvāstē sū mairku Aldutē,

Jau ir jāpārdomā, kad oras ķeris, šādi jau vairs nebūtu
 tik lietas sūkas apglābēs visu zētīti, sparīai tīrīšana sniega
 ir visai pauzē lietā. Dar vienu dienu, prastēdus sniega vīrsai
 mačai bāko, gatūma jau be pēdīko ievēti kur līk nori.

Mudveja šīlos ramesnes ir jau kalbāme apēgēdēti iēdēpīrīnag.
 Pīrīkari, 16-17 vīrsaudē, Mēklos lēitku, susītrārtome, ~~_____~~

~~_____~~ Alūtē palydi mano mītku gēroka
 gēlo, mītoje atsīkypīno vītoje mītarēm kad pērvīsa žīenīg
 nomītkīnīm, vēr mīnēj sūtkīnīmār vīvīvīta dīnag vargo
 ir kītkīens pīkaurāntīems mīnē sūtkīnīmār ir be lo mīnē
 patīens dīdēlī vargār. Vītkīvīcīau jē atyēkī tik pārasarē,
 koro mīnēsē, tāt lūc mano varoto dīnag ir vīenerīg
 pōrtīzānāvīmō mēto, sūkaktūvēs, vādīnārī turīsīs iētkīl
 mīnīgā bālī, dīngāudā mas pōrākoju jēi. Pīrīdōjō
 tīkār atyēkī, o dar pīrīdōjōcu kad mēs tōve pīrīnīstān
 } būnkērē, o dar ar dar mēz nevīrījōm pōrīdōt kur
 vādārī tōdēl, kad tātārā vīsa žīenīg, o vēcīne veldīnā
 ar kōks šīnār vītkīnīgār prāvētē, ar vīrīp kār mēs,
 pōrīnīgālī pōgālōkī mano dīngārī kad šai oflētō
 vīvēdē, o ē pati jētkārō man kad būnkērō iēvōkī

pārorinti. Vērsi, kā ja šī broka paritēti kad ji to nepasūta,
 arī, nevērsi šūdyti savu myšūnu vāro ir to to rucīkatēti
 kautai. Arī jei Lupači pametārovi, j' mone palydējs rīo
 netoli bunkuro, bura got koki šimtas metru, arī jei
 rakūsi kad labai slūbe nes dar šūni eiti kotele kilometru,
 arī tā melagstē nīekar aut monei negalēti pūkti, nes rīo
 arī darona saugamo dēli. Poneilgo parkolējiānu, mēitai
 pūktūoņū ičūkyrū. Šūduā cīarotem akīm un fītoi unīn
 unīnāi Aldūti, arī Lupači parkolējs pūctān notīnāro
 arīe bunkuro. Jau rīo netoli ir lēto mēitēdānos
 šūktūo, kad mēitēdānānu sava drūpā parkolēda unā
 arīe šūkar šūgū, bunkuro kīnū. Tīk stāiga arīo šūje
 šūktar ir pūctān. Šūnā, arīe šūnā, j' mone šūcturo unānā
 šūdobiom unāgūgūm akīm ir šūlān kāp drūbe vīdān
 šūktān rēla kar parīoņū, parīoņū greit arīoņū
 arī, arī, mēitēgūkūte ir pūctān parīoņū. Šūpūti
 arīoņūnān, arīoņūnān šūlān šūi Šūnā, mēitē
 nepagolējūm kad šū gūt parīoņū arīoņū ir šūnā
 šūpūnā Augustīnā. Šūkūnānān arī šūnā, arīoņū
 unīnān, šūnānān kad drūpā sava mēitē, kad ir

novakšes bemaž daugienu krāp parā turējam īs būs. Ato tu ir
 sunykos, bārda apšēles, ir bales, jau ar īs vaidu matau kaol
 matei daug varge, ir mtais šodnais kalba Simas. Ma jēu
 tursta, reikis eiti; kaipa parēms un uary mašz tarē
 Simas. Dar kol nīai netamsu paipi pasitomyrēis, gal pēdē
 kur pauatyrēis nes atvode kaol rīandien katkar tjo per
 giņq. Ogāl ī man reikis eiti pauatēliem ar, turpūt paqel-
 sojēs sakā jēi uori eikim, ne, uoro vīdī kai netamsu rī
 jēigū reikis, otaip kā oca šakaitēngē, Ma kā būs namus
 se eidamas produis pēsa kē ī rējē. Atvoda un Augustina
 palikē pravitēruktavos, parvalgēis ī laimēnē sugāstam
 čis ī kaimu Simas, jē bavo lādējēs grēstai grēdī.
 Augustina klausējē krāp rēkēis un atvode laikas
 pēstēitē; ka jēu tū valgēt ī kār jēu galējo
 pēstēitē? Tikrai utjauēicēicēis zēurē; maue malonis
 akimāgāstēstaudamo, kuris nepasūtēis jēidēti valgēis arba
 uori eukraus, katēlētē, bātunēt galējē uori kāvos pravi-
 viti. Jē kāip uellēis guocēis maue, tad tēicēis unu dēv-
 suvaq. Maat Augustina rēvotē supānta jē īngi unybiņ mēglē
 kēitēi ī mērbējēngat nes parāulojēsi tik nīvsonu kuris arēstē

Nite, o ant servey saugok šioo nieko niekuomet neidant,
 Jau mudi su Aldute tiek privarogau, kad nei vienam
 to nelinkočiau, o ji dar išdijata iš mūsų pasjuokli.
 Aš esu labai atviras, pasipusokojam ir kalbingesime kad
 žventai myliu Aldute ir ateti ji sur mano žuoma, nes
 to aš neskaiciu didele paslaptim ~~o~~ tokiu kaip aš ran
 šiandieną gana daug. Žuomijėje ir mano žuomone, tikra
 meile tai yra prisimtas dalykas, aš manau to ataug
 kas pripažinti, o kas tolos nesužinomas plėškiafas, tai
 man nėra, j golas, neartima, ramiai patiklinau šimui
 ir paridairiu miegui. Ryde atskole pavaldim, sudosien
 dantje ir kaip saai itaiso įėjome maistuoti mūsų pačią
 paaryty taky, šimias pasiuntė mano ir toliau kur
 nors atneiti lapų oje uštaiso takolius. Atmesian
 brmai tiek šilpų palapinę, o jis jau babaigps tačy
 maskaracija ir man priejus paklausi, ar daug panesai
 Aš tai nemuškai atrakiau ir patiesijęs, je
 užmaskuotus takus misistobėjau, kad kaip grāčiai
 galima uštaisyti, žūtik kaip more ir nieko nesu pa
 oi kad via buvo takas. Aš vis dėl to seruan

partizanas, pilnas visokios praktikos bei patyrimo,
 oš tikrai taip nepatvirtinam pagalbiam. Si mas
 ušmi nš kalbą apai greitai ateinančias Kalėdy šven-
 tes reicia skubotai rūpintis ką nors geresnio
 amaiso, juk vis dėl to kalėdos, visai būd vai
 negalima, reicia užprašyti iškepti pyrago, kugelio
 ar šiaip kokiy bulkučių išsigardintiems linksmai
 parakio man oš Indingiauriai pritariam š šatriam
 sakytumas dišku, juk is mes norim indoniam
 palenti šventę, nor is išstumti is gražaus gyvenimo
 vietos, bet vis dėl to reikia nors prisiminti kad
 kadaise gyvenome. Šešėdėnio vonare prieš Kalėdas,
 nuam su Linu sėmame bausi tautai is
 žmonijei musikaltusio (šiaip bolševikai vadino
 valstiecia). Šaltis graži, mirumės viškiai švecia,
 o numus šai labai negerai, toli matyti, gali
 milioi šnipai parekti, arba net čekistai pramat,
 greiciau gali partoti numus koly. Štai šitas
 užkis kuo gyvena baudžio maris, perodi man is
 pakoi esim toliau aut vakarienis pas gorgimog

aš noriu valgyti, noriu ir aš, juk mudu esame
 be piety, tau ušmaru mainu ir man labai patinka
 linksmu prietaru. Simui Pricianu prie šio,
 šio pilna geokle pradėjo šūkauti ant mūsų, žinan
 šilai prieina prie lauge ir jam dar nespėjus nei
 ošvelgti, išėina Šeiminiukas. Labai! Šyliai pasveikina
 Dina, pasveikina prietes ir aš, kelto žingsniu
 atitraukiau ir klamau šūny šūny, o upy pusėje
 pilnu šūny šūny. duoda virškinis baltais.
 Įgindau kaip Šeiminiukas priiglaude pasakojo
 Simui, vyručiai atrogiu atrogiu, juk čia gra
 vely, aš nemėčiau, bet aš man pasakojo dar
 žonovės kurie tikrai matė. Šeigu šitaip tai sudio,
 ir atisveikinę šūkiai žengiamė namų liūt.
 Laioningai priartejoan netoli savo gyvenvietės nie
 keno nepastebėti, Simui sekau, čia atrodo ramu,
 čia kur nosi užėikime vakarienis, gerai čia
 štai einame kur šūny ir prietes prie lauge greit
 sugrįžo atgal ir sake main, čia negalima, yra
 nepaįsista mas žanagru, tada ei namu čia parati

Siemas siņfu; gretinā rīki. Īsānāme, paprašome
 vakarie nēs is pasalge greit īcīnāme. Īsēnāme
 dar par vieng pakelini esanti ītīmīnka, īcīmīn
 kas beaudis lēvoje, skundsiari truputi sargos, ojo
 dukte besimvanti Augustīnai Svarka, lintsmai šī
 tā pašmekūšārou; paklausim ar nēra usū?
 D. pakilom īcēti, īcīmīnīnka pakilēš galē, īpēp
 īcīmīnīnka kodol jī meati duodanti nūmē
 pūrago, sūvija mātē darbe is greitai mē šēgusi
 kēra kāmbari atvērē nūmē keturias pētīkas,
 tai vadīnari kūcīn oyragar, gēdīai sūpūnojos
~~patam~~ padarē mar is īstīcīdo nīti. Atīmoīrdīai
 padēkojau is paprašīau Sīmo kad jēstēti ī kasolē, oāš mētūm
 kuo, Sīvoje skubīai īpruļo pro dūis is pagūdēsi sūnī
 laiko kad nokolē skandalo. Atīsvēikīng īcīmāme;
 kīem, kuo cūpdamas vīcāp sprukīnari norīdāmas
 īntūktī is pūkti nūm. Sīvoje nogrīstēti ngai
 jētūmīa jī; butē is mētroukūsi daris palydī per
 kīem, nūm. Sīmai! vorkēmīe tā pūvokē
 par oarē; būnēsi; galōmīn vīcī gūvūti, sūngīn

tur žmonių aštrus ir gyvenimas bus linksmesnis, ji
 atitakbinėjo kad paklysiant ir be to gisioj labai
 bijanti, šypodamas linkmai atsisakinoje man.
 Ota tur būt eisim Siidoni, atsiuokindamas su mes-
 gaito Larė Simas, atsiuokindamas ir is, dar kartą
 padėjoju už dovanotą mūsų kūčių pyragą,
 paridžiaugiam kad ir mes (kaip bošėrinai
 radimo bouidikai) galėsim katalikiškai pratuost.
 kūčiam. Parojė j kunkleji ~~kuris~~ musisengien,
 is studiai intravkiam botus, is buvo pilni mudo
 cno, kojos šalo kaip ant ledo stovint, mat
 miške daug vandens, o dar kirvuri bakaštuoje
 is prisemi. Rūse išeinamus stoveti sąngelos, kadangi
 sušimojom kad urai ei no j miškus, tai is mes
 pradodame atargiam laikytis, kartais neduok Dieve
 neįvykto kokia nelaimė. Priešpietrij pradeda po bitkūt
 smgti, mūsų paridare nesuaga, kalėdovai dar
 niels neturime ir matyt neturėsim todėl, kad
 padarys pėdsaką is negalėsim išeiti. Augustina
 pašokuri iškejo dionozueta j kaimą, parinaudo-

danna enigi san dar ka nos parieneski, o manar su
 Simu quodsiamis vienas kitam kad bēdmai
 Turonu Trente Sisti, negodisim niekus isēiti.
 Po pors valandz pareina Augustina is jau suiega
 pilnai, dzimauja ji kad ušisg greitai manupidas,
 Simas paklausē Augustines kas naujot, O burlidz
 niera kaimē? Abra nield, domēs nemotē, visuo
 ramu, tada mutsautim sarlyba is sueinams;
 bunkorj. Prieklaudoj suigk visistai nustajo, oras
 paridoni silbesnis is ures pradodama stūgindz, gal
 is isēitiu kur nos aut sēenēj, atvodo gal pedrakz
 mutaz, kad šalkis visistai krito? Senokai autenma,
 jau suvom bēitaisz mlogotē is staisga isgindou
 karkokiz trenkrum serija, ai Simui sušūkau, šikim
 klausgim, gal mūry vepus ušpuoti? Trenksmai
 atvodo visai naxeli, ušbigz laukan suprotome kad
 šai ne šautunz is ne automatz šos serijos,
 greicienuria bombardavo, rba z gal is priekšlaktūvianiz
 pabūlz roartoum? Is noapsaloumai medžingoume
 kad gal šyko koks incidensar, matu kair nos

greičiau prasidės karas, kaip nors 7 numerius vergijos
 paucius ir uolius laimėtojus, ir laimėjus laivės
 gyvenimą. Oi Dieve tik duok greičiau linksmiai at-
 duosiu ir atsizulėiu. Jau šio seštadienio, pėdsakas
 dar neuvažijo, tik pradėjo dangiau šalti, mūsų visi
 šovėms užsivojimai mūsų vestis, negalime išeiti, kai-
 mo, negalime geriau paritaisyti nieko, o visai blogai
 stovime ir su kardieniniu aušutu, o jau su šventim
 tai ne kalbos negali būti kalbame, turėsim
 švęstę praversti taip, kaipis paprastas dievas
 mandrovis nieko neištaios. Štai jau ir sekma
 dievis, kūčių dievas, pėdsakas dar pats, ir ryto
 atsikėlimu jau švintant, amščiau nebuvo prasmės
 todėl, kad pastiminko dievas ir dar at mutaraiu
 visai nevalgyti, tai nesiekia nei vėsti nieko,
 Augustina atsikėlusi pravitė kavos, o at is tos mutaraiu
 neragauti ir turėcia čia dieva laukti kūčių. Si muo
 su Augustina taip pat laikosi, si muos kavos
 su duona uigėre šu paty, o Augustinos nei
 nepastebėjau arji la, volgi, ar ne? Atakantini

laikāme vāro, arī vārdiem katrā pirmēlīnē
 visi šāip, šāip pridera tikram tautiņai Katalikui
 o ypātīngai mums partizānuam, atskirīems uno šuoniņ
 ir grošāms gupērīms, šāip šāip dar daugiau rēķis
 melstis, šai šāndienini mūsu pagoda, visa
 mūmī smēlēt, ilūmā bei saugūmas šai yra
 Dievas ir at jē katrāi mūlū ir tūrtai tiku j jē.

Virskū mūnēy šāndien man pralēte pr galvā,
 pācākojau nekāta, kad švokarā pūmīnke pūc kūcūy
 stālo likūsi šāivēje man šāimā, o manys nekūsi,
 ar aplētās uno rāvšūy ir i švātas j mūkūsi kopis
 jake šedālis, nīeko nevērēncūsiā šāmo gūsi ir šik
 vien nā šai kad mūlūi cāv šēgūy, manīndšūjū
 kojom švento katalikūy šikūjūmo, bei ševy palikūmūy,
 aišku mūlūi ir mūlūsiū šodēl, kad dēl jor pūmīšūm
 atīduoti brāngūsiā cāv švātas gūyly ir kol plaks
 švātinēje man šādis, šikvīem jor dūšis šar
 pācākošas šēgūsi, bet šokvīky vergu nekūsiū,

~~un j šāimā šāimā šāimā šāimā~~
~~šāimā šāimā šāimā šāimā~~

Tikrai oie, jie nėra verti rūpintis mano gyvenimu rodys, ir ar oie ju vergas ir ne usais, bet tikrai Liehois ir neminimū kijeim jos vardo. Pradžius teniti, Augustino pradėjo auoti kūčių užkandčius, smudu su Simmu padedame to galime, paskui mūsi prausėm, sutaukėm so vieną cigaretę ir laukim kūčių stalo. Augustina sabaigus dirimū, mūsi prausė ir padėjo ant stalo, ^o mūsi atsistoję sukalbame partizanų maldą ir dievėmus potėmus, ar partobėjim kaip Augustina kitai rėsdama prie stalo nubrauki ašarą, pasidara ir man labai nerūmū, prisimūmū, kad Ryvakarą surėdo už kūčių stalo likimū mano oimū, o manęs nėra, nubrianda mo bolševikų tozoro bedali mano mama tai tikrai daug ašarų Ryvakar išliejo dėl manęs, ji mane taip karštai mylėjo kad oia negalim nei parašyti viso to, ko yra pergyventa, broliai ir sesės taip pat susijam dimo mano likimū, jie gali manęs, o man gaila jų, nieko nepadarysi tocia kėvuri mūsų dalyi. Tikrai pasakius, tai ne vien mano žeiimū, bet

Kustamācīai Tokijā ar parnāšūj sēimūj šūmkara gailīai
 pravīko, upatīngai nelaismīngiausīje mīnūj
 Tautīcīai tarmīdīnīai, parāje īš šaktūj ar kur
 īš gīrīj? Dīdšīaurīai rīvargē, prīsimīnē kad
 tīai kūcīa, cīa nīra kē valypti, nēt nēi dīvūn
 tīs īš zīno kad kalbēj rūtē vīstīek turīs eiti
 ī darbē, tīai kāip tīe turī jāmtī? Prīsimīnē
 kūrīs gūvīnīng īš saro tēvūj, Dīvē pabrīvīnēt
 jū tancīas, tīk tīek ar jīvūn segatīn padōkī.
 Amas pāmēs glōtkē, dāvē atlavīti man ī
 Augustīnai, sūvalgē jās pradodams ūškavīcīnīkī
 līcīkīdāmī ~~kad~~ vīnār kītēn, kad kītē mētē
 jēu galōtūn līcīrōje sīestī kalbēdar. Pavalgē
 prīsimīnēm vīdīlīm daromūn sūrtas, kad reikīe
 eiti malkū glōkī īmōstī, jēi būsīq porom? Tīai
 reikīa tīemet apsīvestī, o jēi lūčēnā? Tīai nē.
 Augustīna ūmīnēt dās ~~vīnū~~ kōkī tīai vardy
 rādīng, sūrašīn reikīa padōstī pē pagatīr o
 rūtē īttrauktī vīenū papulvūj bē špīrtūng
 īš kōkī vardy jītsauksī, tīai kōkīam īš tēkī

Kiek linksmiau pažinokavę atsigutim. Su Kalėdų ryte
atsikėlę sutalpaime Jeram. Šindis. Litanija ir tarp
priedera Katalikui, paskui pasveikinau at' soo
gyvenimo draugas su šventim ir sėdimo valgyti.
Prancių Kalėdų diena praslinko nepastebimai,
Kaškai tai kiek linksmiau, nepasijutome jau ir
tensta. Šludu su Simu taisomės išliti; Kainų
~~o Augustina~~ o Augustina žada parilikti namuo-
se. Atsiirpauo jau šaigiu pasirošti ir pamoniau
per laungo. į vietos bunkerį, stenko du šėšėliai,
truputi nurigaudau, nes mūsų bunkerį žino
tik Pranas ir jei Pranas, tai būtų atėjęs vienas,
o kadangi du, tai sebnias žino kas? gal ir
bolševikai? Šaiga griebiau už gimtlo ir laikyda
mas bunkerio duris sušūkau kas? At' ar šaiga
atsiliepi Pranas ir pravėriau duris patings jo bal.
Labas vakaras linkimai pasveikino jėgė ir vidų.
Tou Algirdas mūsų rimtiniės kalbos, su Pranas
atėjo aptaunyti, švenčių progą. Pasveikino mus
su šventim, broliškai pasibūda nom ir susėdom.

tie abu linksmais musideitē, juokauja is givāri ušājs
 mūs parimdi; kompanija is vestis kaž kur tas
 kaima, pas geus Samones. Gerai, sūdu su
 Simu laise ai sutikome eidi su ja is, ten yra
 musika, laip pat is jaunuomene, bus visokijs
 vaišis proleisne valanditē linksmaiu airkima mums
 Pranas. Baige sustvarkyti veinama visi, eina su mums
 kantu is Augustina, uzpuēiamo lampa is Singsuinojeime
 pagijs. Edami per kaima, gudime šventikus
 muomij juokavimus, visi miatyt dar kol kas turi
 is ko linksmitis pasidebojimo. Prieinama prie
 ūtkio, garsi dalna aidi, jau is tola buvo zirdima,
 Pranas pritykings parūsoja pro lauzg, kas ten
 yra? Atsigriežis; mūs sakoi eiti negalime yra
 negery žuomij, jiems aodytis negalime, vadina
 ci nicks nepēt, turimo grjēti atgal. Klusimins
 sugrjōme; benkeri is aut kiety nary, supami
 nenauam migo, sapno atradome virus balins
 is ju linksmylos, to mums is vėtelom. Ar itaq
 kalėdy dieu, pralidom mitras, unabotiai,

valdare mudu su Simu einame; Hainmā, gal cašino-
 nu burliokų sekiamus? Arba šiaip d'ka nors
 naujermio? Buvo jau gerokai patalusi, einant labai
 teli girdėti, nesaugus mūsų žygis, burliokas iš puse
 kilometro girdėty mūsų žingimus, eidami per
 ainuą kalbame. Šūmys pradėjo smarkiai loti, mudie
 sustojom pasitaisyti, išgirdome karką atsimant, Sionce
 šoko bėgti, smarkiai bilda bėgti negalima, Simas
 susitūpė quonį oai piktlaupis vieną kelį, nusilaušiau
 pusautomatišo atrangą ir sušūkau kas eisno? ■
 Apatosei žmogus sustojęs parvako pavardę ir iš'kvo.
 Tai buvo geras žmogus, mandagiori priėjęs parve-
 limau ir atcipračiau iš'įgirdini ma, įdaviu dūšmas
 simkėjmy ir proleidau eiti namo. Uinamo pavaiš
 paklausydami šūmy lojimus ir žmonių vaikščiojimus,
 Simas kumitelojo man; pačiom. Šūvok zakoto
 iš'ovė ir nelabai teli, pakafiu alis šūsybi, ir viraq
 is tuo; Kita, aiškiai nutvisti apsi niamkoniq šūvok
 aytų padangę sustojom, tuo; parigirdo žūvoms
 kulkoraidisq maršas, automatinis ginkly

pritariamė, ar traukia kad net aidi mūsų laukai.
 Dieve padėk! jiems! gailiai iš širdies atiduso Simas,
 dar gailiau pritariam iš aš, juk ten kaunasi mūsų
 broliai, glėbė paukštė mištes ranka prakaituotas, išfa-
 lūsūs, šerėlių veidus, jie sėtasi su mištinimi. Kautynės
 verda žiaurios, be atodainos girdime atsišaudymus
 iš abiejų pusių, matyt vyrai kupini nepatalsianuo
 jaunystės ryšto, jie nesuabejojė, nesvarba kad
 dešimt; arba dvidešimt; kartų didesnę žvėrų
 gausia, nepasiduos niekšičikam priešiui. Kad kas
 mūdu mūnėtų ~~te~~; Kautynių vieta, iš leidy
 užimti geras pozicijas tikrai sutikčiau įeint
 padėti, nuostindiai kalba Simas, sutikčiau iš
 aš, kad tik būtų galima, mes jiems daug galėtume
 padėti kalbėdami siname pamažu tolyn.
 Kautynės tęsėsi koki dvidešimtį minučių.
 Gal ne vienas atidarė Tėvynai jauną savo gyvenę?
 Jo aplankė krauju šventą Marijos šonų, garbi
 Tiems! ir austinioji šviesa ~~šviesa~~ ~~je~~ ~~simas~~,
 jeigu kas žuvo? O jei visi laimingai ištrūko

58.

tai aciu Dievi, pasibaigus kaudymui dūrejaname
 mūdu. Klajojome iki vėlyvo pusiau nakčio, ir
 nieko gero nelaimėje, sugrįžame namo. Po
 kalėdų švenčių išėjo me susitikti savo būrio vyrai,
 turėjo me daug karmybių reikalų ir pasitariti
 dėl uždavinių darymo. Suplėkiam iš eilės tris vakarus
 pačimešim šėis šimtus sublių ir tauptų mėsos,
 o kas buvo svarbiausia reikalinga, mutarim
 dar pasygiuoti po Naujo Mėto, o Naujas
 Metas po ryt. Šeštadienio vakaro mūdu su šimtu
 mutarim eiti į kainus ir užsigrūžyti ateiti pas
 mus į būklę geros kasmynu, iduovim ko
 nors truputį nusipirkti, žinoma bus įdomiau
 ir Naujo Mėto sutikti kad turėsim svečių.
 Kląprašyti svečius išėjo vienas Simas, ~~je~~ atlikti reikalų
 sutiko be manęs. Po poros valandų sugrįžę ir praneša
 kad nieko gero, svečiai ateiti nesutiko, jie labiau
 bangūs ir eiti pas mūs bijo kad kartais neįsitikintų
 kokia nelaimė. O štai šėmonis nusitokojau, kad
 nakties metu bijo ateiti, todėl kad juosius kas

182

paņam. Simas irgi labai įsipylkęs siaur juos apšveta
 ja neima tai ir nerūkiu, dar praėjė iš dar suri didžiūti
 prašverime vieni, T įdaviau nupirėti cigarėdus ir
 šenką šaltmaitinės bus gerai ir be jų. paraki įsipyl-
 nės Simas ir nuėjom miegoti. Ryte atkikolę radom
 gerokai pūningta, jau išėti negalima, negalimė nei
 pirkimū, parsimešti, stėčiai jeigu būtų ir sutikę
 ateiti ir tai būtų negalėje todot, kad didelis
 pūniakas, taip suvo šenkā vienoms mums
 prašėsi ir be pirkimū, nieko nepadaryti
 tokia dalia. Pūniakoj vakaraj parsuosėm šaukti
 naujų metų, kad nebūtų mišobū, muolu šėšėm
 dauke, o Augustina atsiguė, muolu sutarėm
 vistiek sulaukti Naujų 1951-jų metų. Jau puse
 dygliok, vadinarai sulaukim 51-sius metus.

Seniosius 1950-sius metus dėjė Dievu praleidome
 mellogai, Dieve duok kad 1951-sius metus
 praleistume dar geriau, kad galėtum šis met sulau-
 kti šaukis ępto, o sekanciuose Naujose metuose
 galėtume gėrėtis trupalėis rėšalimose ir iškilim-
 -2ai

giedoti myšimur mūsų Tėvynei Himnui Žodžiu
 Duok Dieve šiemet mums sulaukti laiminga
 išvystant laisvės rytą, mūsų džiais palinkėję ois kas
 kitam, saldžiai užmigome. Nauji metai prasitiko
 to jėgio yvarniu, amobodžiacome užą dieną, as
 pacenciam savo diuorašiuo purtapus, dar sulėšim
 domtę is taip to indomurų lyg tamius šėšelis
 prasitiko šventis. Jau mirbe de gyventi kunkojeje
 matę dar mirke o itancur diuonai, pures is meilger
 bet kaip didžiauciu kaluar hol kudu pa prastu
 negali garsiai nei kalbėti nei sukib dėti in mistiu
 tyteį tui klausytis cuni istampes, ar kas, neateina
 ar kas cunenai? Todeidom is Tėjų Karalių šventę
 o smigo cimenasija o deis daugėje, isčiti isstiek
 niekur negali. Paruktadivij, prieš Tėjų Karalių
 šventę, buom irjė į kainų, nežiuorisamių
 namajį smigo, mex jo is nedang šebu, bet vis
 del to pidiakar is gavar. Istykimom mudu su
 Simu cęlguarin mūsų smuntų dani pėdas, is
 tikrųjį mūsų pėdraku tikrai būdy nepaschy

j. Lumberj; bet vargo turijome nemazai ket
 islaviscovene. Kuejeme pas vienu papirj gyvenan
 ikiminkq, vis praveše kad tai gali jumis koly
 pastoti ausai, diena buvo pastobeta gijos kampa
 Saog kelij duning nerizikavome eiti soliau,
 sugrijome manuo. Is vel juddam vargo
 burikeryje is vel prariteje ykyrus diene skaciis
 vinas is sunkus pešeminie ero koppe gin
 mus, sudakus makties, sugule ant manj,
 frankiaus dainoles, tai kas kaip tase
 palaidoje luidesijs, bei itgerys šventerios laisvies
 virstkai pumiršamas, besigiamu suuo kensit
 jannous pūstigtous mūry sistou, kas kaip
 lgg jawies atpalaiduotas suu kopkių gobežinių
 panou, ar palaitas suu kenciūge? Dainuo
 jant, prieš mane stojari laisvi Angolo
 Davidala is kviecia mane kartu, o as vis ant
 ta saciu kietuju manj frankius partizaniam
 arba meiles dainoles, dik manuo diola
 it koku didinulis "erolis, kartu su laisvies

E-PARTIZANU
 archyvas

Angolu, skraido aukštai aukštai virš žorinų
 niūry. Tėvynei smierty, man codos pad
 ai lai miogiausias šmeigus pasaulyje.

Jau baigtaime prastinti samsi, atyktiai sekamo
 partisaning ir komunisting spaudas, politiniai
 gytkiai doitorai labai pamėrus, laisvė mums dar
 gana toli, iš vieto sprondsiamas kad galims
 šiems laisvės ir nematyti, gal dar ir sekansio
 žiarug turėdais leisti bendruje, pragu motū-
 sim? Tėjas, kama, komonys labai

diūnginai sate ir mums tikėdais kad tai
 rėg vėarų tikrai galims laisvė, o iš tikrųjų
 dar mums tikėtis. Staudius, Jėta Sausio,
 ryte stikolė Augustina virst purvėčių o munde
 su Simu dar miegojame, Augustina
 kaip matikėtai sutarėkime puosq. ir
 pabūdime mane. Praverkio šis būkio
 š riltai labai omagu, Augustina purvėčių
 jam išvirmi ir grotai praverkus. Paktar keltis
 koldainas ir guolis Augustinai pasakioje

E-PARTIZANŲ
 archyvas

Linksmą naktį sapnų iš tikrųjų man
 buvo smagu. Sapnų, kažkur tai pas
 pasijutimą smagu lyg tai koks balsas o aš
 partizano uniformoj patenkintas iš lyg tai
 jau laisvas, linksmi vaikišiniai po
 kambarį, kartu su sianim mano mylima
 mamytė kurio šypsena bei cutikės, panašia
 jau spei du metus. Ir štai sapne pasivai
 deuo tokia linksmia meilėi kaktina mano
 gėda mano mamytės stovi mano
 mylima mergaitė Aldutė, aš labai
 nusideikęs kad sutikau savo mamytę ir dar
 su Aldute, atėjaujū linksmi kažka,
 pasakodamas ir Augustinos sutarškintu
 juodo garas pakudino mane, užtrauki
 man šūningiausią miego valanditę.
 Patildes atitėlen ir taip gera mano širdij
 taip linksmas kaip dar niekuomet toks
 nesu buvęs, nes atrodė man kad tai ne
 sapnas o tikrovi, atrodė kad tikrai buvau

smiltis un maunys ir Aldute. Ši diena
 man labai šeiminga ir šiuo metu,
 ramus nakties miegas ir grašius sapnai.
 Džiugina jaunų mano krutių ilgai ilgai.
 Pradėjau pamėgti lobodėias vario
 dienas, karkas nepaprastai nuobadėtos,
 vely šiauriniai nuėjimėti, labai smulki
 ir rizikingas šifaligumas, gali vėlyti smulki
 gyvenimėtos, o šalyje jeigu išvėlyti, šifaligumas
 komai smulki, tada jau išvėlyti būtinai
 visiškai negarantuoti, bet šifaligumas, mes
 dejuoti man kamo ir parvėlyti vėlyti
 medijuoti šodil, kod partizanai natūta,
 jie šifaligumas vėlyti šifaligumas ir vėlyti
 patenkintas. Šiauriniai pradėjus, vėlyti abot
 šifaligumas šifaligumas, vėlyti vėlyti šifaligumas
 smulki ir smulki smulki smulki. Vieną vakarą,
 mes šifaligumas, šifaligumas ir abot šifaligumas
 kaimą maisto parvėlyti, didelis abotigumas, šifaligumas
 smulki, apacių šifaligumas vėlyti, smulki šifaligumas

iki žemės, cianame atraskiai apsidarydami, niekas
 orkelo nesigirdi. Mėciname pas vieną tikininką,
 pamblausimse padėti, žmogus pasitiko kad vienas
 atrodo ramus, pavakarionę išėjimame. Žmogus
 atsigrėžė; mums ir patlausė, ar cianu ticiog; i
 numatyta vieta, ar dar kur ušuktim? Simas
 patvirtino kad dar kur nors raktis ušuktis,
 laiko mums ušuktis. Gerai! pats Žmogus, ušerim
 pas tą panolę, kur vakar kalbėjome, su jė gabnia
 gerai pasitruoti, ji labai gaudi, kalbos maktus
 met jei nepritrūks, be to ji muoka ir labai
 šjauriai ušrėdyti, aiškina mums Žmogus
 atskindamasis prie tikio. Mėciname ant
 kiemo, Žmogus pritykinęs apšvirojo per langus,
 nielo blogo nematydamas, paribolvi. Mudu su
 Simu stovime prie durų, atėjus prie mūsų ir
 Žmogus, Viki anergaiti skubiai atkišo duris
 ir išėjus pasveikino mus, Žmogus patlausė,
 ar sveitiny mairai. Plogai, atrako ji, gra tolia sauq
 boba ant kambario ir la sauoj ušruoje vėopia

ope virstuog tvisimę įeiti. Tai mat Onute, ai
 žyvalarę stovėsiu kavalėrių, opar tau įeiti
 negalima. Aiško vyrų, aių kad atėjot, o kaip
 nors vis yčiam, La toba yra kušia, ai žėjimę
 užpūciu lempę is jės galėit greitai ysprukti
 į kambarį, ji vieto neapras praistimo is
 įlgo į vištup. Visturije iįgirdome linksmę
 juokę is lempes Onuta pradingę. Greitai mes
 pauzauoję praę, sprukome į Onutės kambarį
 is linksmi ai ucijuokę kad apgavom renę žinogę
 rindu su Simu akisidome ant laos o
 Liguas prie rimer ant kėdės. Onutę patole-
 čiau rėst į lape par rase, pradėjome vienas
 kitę pūsti, Onutė patenkinta džiugaija is
 pūst pūjsta sakėrenti už mūsų vėtik lūst
 tik imtume. Mergaitė kaip mergaitė o kalba
 visai negrašiai, niško nesvarėydama dreb
 šėdžius koks tik paklūva, ai progrovan
 jau 26 metų is lokios mergaitės dar
 nebuvau matę, ai vyras o kaip kalbėti

Tikrai noīdāyšēian, man šisriog pagaido jor
 jaunytis kad šlykšis savo laiba šoma
 šetvāstis vārdg. Dovanu dāsi unnu, es
 viong, nocināitē, noīnāitē grašios, nuakyt
 vānky dāsa moka vābrogai, man partysē
 is visy grašiausis o Diguini is Simui, kuris
 atliko. Jau šokas unnu isēiti, o ka soue
 vis dar noīna gultis, iējēimas vōl šuri bēti
 kombinotas, šet moko, vōl eugāto jousē gerg
 šēiti. Aš pavidojau savo dirēg is gintelis, kopus
 šūnāimān su Simui is parivētiē girtu iētikān
 Ountai ē parāntē is iēivēntim, vānky garisai
 dainuodān. Aš štrpūliuodānān virstau soue
 šisriog aut vātālio, o Ountai šuo kārpu
 lgg šai netēcia uģerino šempg, souēji unci
 gānānēi pagriēti savo jraukti is spruko ē kam
 šari, fāda Simui su Diguini vōrai šisvai
 iējō. Kiemē aš vōl ušidējānē dirēg is rusitōr
 kēi atsivēkēimān su Ountai. Šitāmi gārdēiēi
 uncijuokim is gudriē, Ountai kombinācijy

is atliki veiktas grūstams namo. Tur omnis
 cellis citi smarčiai pradėjo pulti žuvas
 ir pariodė gėdinus šurivavimas, aiškiai jau
 jau gra stibų sudėjo kalbamas, reikis būti
 vai šį krypti palikti. Padarimo virgiztali
 kolometrus bat aių Dioni pariodė laimingai
 vėmūkosio jiskio projoaus. Rytojaus dieng
 atvyko par umūry, aųšimukas ir praušė kad
 vater šerai šuo stūby, umūry šerai
 apulentom, būtinu šikras vucitorg. Šerai-
 dienis vakaro šakaras su Algirdu
 paonėti apdjo, utkar vidi gubūno šivaki
 kas dedai parauljoje ir kaip vjekia frontas
 korijoje? Dėl indonūmo sugalvojim
 maudūngg kortasūng, šerūno pirmoštūng,
 suvidarėjome kas prološ šai štas vieng
 valanda vorygloū vi šą kuris mašian cini
 prološ. At vater vieng valanda prološian ir
 šurijan atloveli, šaip pat ir šiaudūng
 prološian Algirdui ir vėji kuris citi šor, ša

Šiandien vasario šėšioliktā, tēi kurāi nepūklau-
 somyktis atzavimo švėntā, jē lēk muus mēimintā
 ma mūm, tēvynis yktorėjōj is mūmū širdyē.
 Su pilnu paribėjimū šīandien švėnčiāms
 volāimijō parkudimū Vasario Šėšioliktājā, šīkrai
 šīkim kad oekānėjimō matuosē švėime šėšio-
 liktoja jau laisvōjē, parkudimū matus valkaurē
 kruvinō ēnkisē priespaudā, nos laikas jau
 pūbrūdā, uštrkē Atkots Ljovimū mūmū kraujō.
 Šē rēfō muo pirmāms rētkōp ēki ē sargybtā,
 atkōp postā, sugyžān ē bunkerij, ēia suagu
 radijo gisēia, is ušstānū pargū muos politing
 apšvalgōt is geros propagandos. Šīkrai valandā
 Aljidas pasūka is „Nūjorkō“, „Amerikos balas“
 mūm kolktā, ēia isgirdomē senai muos
 svajotā naujina, praušō rusiškāi rad pen-
 šimō, vasario šėšioliktā prōja, kolktis šīkrai.
 Aopreabomas dšīangsmas pēčimōšē muos
 krūting is su nokautmūm laudim penktā
 valandos. Jau penktis, štai pasovkino

pavargta mūsų laukta gimtąja mūsų kalba,
 su didžiausiu atydimu sekant iš kolimor
 šalies atplaukiančius liekuvėkus šodrus ir šie
 malonūs šachai laip išjautė mus, atrodo
 kad šuj mes būsim laisvi, ryt arba poryt
 bolševiko čia nebūsi. Vasario kventi prastuko
 indonūauriai kaip viskas, gavome dar didesnio
 nepalaužiamo rydo aukšto šėpūni šėkūni.
 Daugiau Vasario, vištkai mėteli pavasari, atgims
 groditė Lietuvos gauta, suvalius modėiai ir prėgė
 gražiažiedūiai kaino sėdai, čia bus gera jautka...
 Niekienoq atona, penktą valandą, vakaro
 girdime transloziją graščiaja lietuvų kalba
 iš Niujarko, skelbia kad su atgimstančiom
 pavasariu ateina laisvė ir kad Kremlians
 šėpūni bus sutruškinti. Šiaudien 27-toji
 vasario, rytas ūkanotas ir labai šūlta
 dvelkanti pavasariu, stoviu ras gyba priesavo
 bumburio, nieku nieko, šėlu ramu, šėk setkare
 čiair pasigynsta iš bumburio linkemas vyru

juokas ir radio murks. Ar omis gipslaine
 nebūgāi pagatītojam vācītī nādsimās kīstū
 ir sniego pūmīntu; būtorī eimānāis šakri,
 netkačāis maīdi, kaškotie šai prukštie gēras
 sīkollānāis aršājenti pūmāsi, nīgla kīmsa
 šemyni ir sparčāis šīpsde sniegs, raun darosi
 dīngū, pīdākas sūmāšis, gēroki pālsūgvi
 mīnāy būklē. Vīvākas gāvan unā raoc unklāms
 mērgāntis šīškā, jī gērdi gipslānāis nebūgāi,
 šā vieng kārtā šūnėjūi pūvojū veikājs šoli
 bēgti, rāš jī, kad "vītky nījā" nīpūstūri
 šāināy veikājs šūbāis nādsimāis šolū.
 Vītkāis, jī vārdnājs rums, tādē, kad šāitās
 šuvā gāntas pāitū, jūt šū nāp rāšjū šīnīg
 kad šuvā nūy vāntimāis, nos jēgu bolšvītkā
 pāitīntū šāitā šāi aridūtū pūvojū unāms
 jūšimūtkā ir šādūtāis šēims, o iūvūgti šolū
 pūvojāms veikāis rāšjū nūstāntāis, o šolū
 aršājū pāitīntū šāitā, šāi vīstātk jū
 nītkā nūmūpras. Vākāre pūdājū rāšjū ir

Izpudi atvāla, sarģu, nutrūkumu puse šīs,
 sucināme vis i būnkeri, ušidegāme šibālini
 lempa ir patēnkanti. Lintkuma ir tā šorekušino
 jāma. Šķiedra ušuko radie ir ušmāms,
 šis gādāme mēdabota, šlytīcīg, bolīviku
 propagandā, vīrokius nolūkus atalyper bolīv
 aila pagimato ir uši žmonija, šķidinti šlytīcīg
 oavo mēdabotā. Šķidi vprai šinkumū, šāpoci
 ir vprai šķidi, o šķidi šķidoti šķidi vprai
 šķidi nei patēnkanti šķidi mēdabota,
 grūnari mēdabota šķidoti šķidi mēdabota,
 vatos šķidi mēdabota šķidi patēnkanti bolīviku
 uš vīas vprai šķidi mēdabota šķidi mēdabota,
 šķidina mēdabota mēdabota šķidi mēdabota,
 šķidoti mēdabota. Dobībar mēdabota šķidi,
 šķidi šķidi mēdabota šķidi mēdabota?
 Šķidoti mēdabota šķidi mēdabota šķidi mēdabota
 ne šķidi. Šķido šķidi, šķidi šķidi šķidi
 vprai mēdabota šķidi šķidi mēdabota šķidi
 šķidi mēdabota šķidi mēdabota šķidi mēdabota
 šķidi mēdabota šķidi mēdabota šķidi mēdabota

duain vakarienis, pasimūķit pasaki Dobilas
 ir aut nary vidurio patirio laikrosts.

Mēs mums batur sulpinus aut nary ir karp
 vaikai kofes aukstā laukiamy vīnalo. Dobilas
 padojo aut patirio laikraščio pilnā kopstuz
 šūtinaty bulviy (šūtinest) c; blūdoli;
 šāliy kopūstiy. Valgams lirkumsu juokaudams
 un pagardšānims nos kirkē naktūp me,
 šai vienintolē kirkvimo vakara maistā
 šūtinot bulvis ir šāli kopūstai. Paratarimoz
 atsiguloma. Šakti pareina ir kaimo Simar,
 Algiodas pakols galva, protal bime parijui
 Simuz, et šai jau ir šu parijui? Šup
 parijau, atīkē ir pradējo musisenzti, šui
 koid coninga, vōjē šūarys dīrinks ir pošuputi;
 pradējo šakti purtydamā suirgus un kopurē
 šūkina Simar. Šindam! šūk man vīnuz
 auklode ir šuputi cirkis ošian sionos, gerai
 atrakian duodamā auklode ir priekpauzgs pri
 sionos uzvīgan. Pufo šūmūlīm sarcytāve šūgūn

O puse septiņu pakāšian ai, rufas nēšalas,
 uē naragkīti; šaltas uic, eglis stovai pirmiņas,
 doirdas labai gramu, vaiktīnāju takūcis
 nei kint nomobodīaudamas, īpaši apbuktis
 pelis bēģioja iestodamas oau maisto, o maisto
 lai jomē netrūkstā nos vīsi mūņ maisto
 tikūcis īmotais lantau. Moone pakāite
 Sūmas, jējes ai i bunkerī pavalgiau karst-
 ūmē šulvīcis ī vīrūtes pāņemā sava
 dīnorantī. Pīsavimī Kovo mēmois dīnorantī
 stouga atšalo oras ī gerokai ušrigo, dīne uaktis
 buvo rālcis mē 20 laipsniņ, ī vīl pīaridojo tīkro
 ūmā, vaktī mūņ dīngvīmai antītyu pavasarī,
 nos mūm šar rāltis ī mīsa tīkroarbu gye-
 namo bunkerijē kantit rālcis mēoīcis tīk
 bļogai kad mūgo daug, maistar jau vīar bēģioi
 o vīcī mēlabai galīma, nos jēt pīaridaryē pīdīdā
 šai gali pīarīkī burlīkai ī vīrūti mū ī tīkrolis,
 tadā jau būg īyūmī bļogiau gyevnti. Šōjūmē
 ī kaimā šol, kol suvalgī mē oīškā kē tīk

turijama, galų gale šoko išbuti nevalgius visą
 dieną. Natūraliau būtų vadinti mėsūnėdama; šis
 pabrėžtas vardu su Liguos išvairaus; Haimas
 parivertė maisto. Iš gijos išvairaus labai
 atargiai paraugatami pabrėžtas o paspi
 pasikeidome per laukus kaip sija mėsūnė,
 mat visą dieną nevalge tai sijas labai
 lengvas. Mėsūnėms per visą tikimintą, kuri
 buvo šadėjęs, umus sumatė, miltus papas
 em kaip dolyka? Šaršoj, sumatė, atroki
 žmogus ir prištėčiau šerker jūr bevat mėsūnė.
 Šindingai žmogus padėjo em už atlikto žygis
 ir atšivokintų išvairaus. Šis kai čia šikrai ušči-
 rim ant vakarienis, juk jau pilvo viraitaum,
 porada Liguos man; i ant kalno stūkrant;
 soneg ūki, čia pas jį yra jau senai šuto partiso-
 ay, gali mium pataičyti mablogq vakariem.
 Išvairaus; Kavbari; čimimintė skundžiai
 smarkiai murgandari, šikrai sagatvojuri kad
 štikai, bet kai patimo Liguos balsq tai

pasipalbinim, jut jom senai buvot ir kairin kada
 vėl atenst, labai skubams, natūrin šiko
 Jėtinomis ir išėmęs ir karatės Liguas partiza-
 nines spaudos pasiūlė šėmininkui, quodėiai
 pagiebi šėd mininkas spaudą ir karatėi padėtojis
 isidėjo i kisonę. Šėmininkis pasiūlė mums
 isidėti. Mę nos ir maisto, labai gerai atbatom
 jeigu dar kiek škait, jėt bolsėvikai neotėmė
 šai šadėit mę nos. Šėmininkis miedogus
 tēnė dešras, pētūp mošėdriai padėtojis
 ir išėjom. Buvome užėję dar pas dvėjų
 ukiminkų ir daugiau mokar intarom mētė
 o gyvėti namo. Parėję užidrogem lėmpę
 ir dšingaujame geru žios namis, šėmininkis,
 šie žmonės šai šikrai myli Lietuvos
 partizanus patšame, kad šėnas ukiminkas
 šėgalėje duodi visą kumpį, dar atūpjęm suvalgėm
 po šėmetelę dešros ir mōjom miegalis. Kitę
 vakarę mošėmės vašiuoti arkliais šur nos
 i kolberę paimti valdiškų kiaulėjų šet

meloianis, prasėjo suigti ir medauną parsiuže
 mustojo vėl, pėdėkas gau žymus, vėrimai: moga-
 lima, surimo vėl palaukti. Kolos dievas kol
 apsinatėnės kelias. Pasėjus kolšom dievau ir
 vėl mūsų parneštieji kumpiai parbaigti,
 jau ryt dievai medurimo ką uatgyti, reiktis
 vėl būtinai eiti į kaime. Šištadienio vakare
 mudu su Diguu apidais ir ieviname o.
 Stanae itejo metas kitiou pusėm. Diguas turjo
 dar kitokius veikalų, reikėjo ir vėl iškinimko.
 painiti mūsų pačią padėtis grūdas investiti
 į reiktartingą vietą, par kito, nes šau žmogus
 buvo jau įstaniams, tai ir nutarė Diguas
 ir jo painiti. Pirmisusia ieviname par
 vieną pakelini gyvenantį iekiminką paprašyti
 man auty, gaus audis apsinavian ir atis-
 geitūg ieviname. Šneiname par ką bus gra
 mūsų grūdai, paprašome jo vėl ką sutvarkyti,
 surėmus į mašus sukrauti į rozes ir
 pakintyti atklūs, Šeimininkas melobai

nosi sukitti, aiškiai, tai gali kas pamatyti
 ir be to, ož daug darbe veikė pranešti vakar
 kai būriau misle noru sutvarkęs be jokio
 stroko aiškiai, nuu, bet kai rugs
 paaiškino, kad šakar šikrai negalėjom
 šai norom neurom šeiminkar sukitti
 sutvarkyti per valandą, laiko ir misje
 mesči, o mes misjoms, daržinę laukiti
 šok sutvarkyti. Šis valandos laiko atnauje
 sut kiemo, rogės jau paruoštos ir šeiminkar
 Kar šaigis kinkyti arklius, matome kad
 ilgai laukti nemėgės, atitrantim kalato žingsnis
 nuo liktosios (šibintuos) žuieros ir šūproje
 suvirietę prie švento laupo, stovėti čalta,
 pradėjo mū gimnastiką ir su keliom misru
 čiom atirado šilumos šiek, kiek veikė jį
 šaigus nuu gimnastiką, šeiminkar
 šaigis kinkyti arklius ir priedai nuu,
 peršuo žigmar vadūne ir muoistabiai padė-
 kofę sulipome ir rogei ir paardome arklius

atērkus privāciju me. šā tiki. Kā padzieme
 meks, at' pasilikau pie padziemes o
 Digmai mējo priskotēi Keimiminkis.

Po palēto mīmūiž atēlur Digmai ir skubiai
 padmēs vordriās apruko arklis ir mūvācivo
 prie sviruo. Pustojus, skubiai Keimiminkis
 atidarbē sviruo duris ir at' ricko nelauktēs
 pēmas priebai nē maistē ir tēmu, kēkē,

Digmai su projektoru mē vūvāciv mēnu
 kēkē o Keimiminkis mūvodo kēu cēl'.

Čia veikia lipki laiptais aut' autēdo parods
 mēnu Keimiminkis, gerai atēlāu ir pradējan
 lipki autēdē, laiptau labai atēlāu maistē
 izgi amkus bet Digmai drupētē ir
 vspakalio partimē dai vengais negolāis
 vātempiau ir labai autēlāu mēnu mēgros.

Digmai mējo atēlāu autēdo maistē o
 at' pradējan lipki vēmyn. Štai gūpko
 enomalomus mūvdykē, mēnu puse laiptē
 mūvprūdo mēnu kējē ir mūvildējan vēmyn.

atskaitęs patyriau delnu savo užpatali
 mat šis laiptas truputi užsigavau. Dignas
 teipdama juokais lyg patyrodama paklause
 na Sionui pas tau pasidari? Ko čia
 paldinėjai, tau - būt užsigavai? Kiek nusirūpę
 paklause, ne nieko atskaitau truputi
 nusigėdęs ir nuėjau paimti pasmatinio
 ausiū. Pažę darbe, padėjo jam šimti-
 mintke ir pėriming, ir žodę, ir roges
 suvažiavome. Atvažiavom / ir kur buvo
 paimti arkliai, pridavę šeiminiškai,
 atsiroikintį grupėm man. Užeinome
 dar pas žmogų paprašyti vakarėnės, gavome
 ilgerti pirmo o daugiau nieko. Šeiminiškai
 pasiūlė mums kumpį, įdėrentį, o vakarėnės
 megafono duoti dėt šo, kad neturėjo duonos.
 Pasė šeiminiškai kumpį ir padavė man,
 padėjo jam atsiroikintom ir šėjom. Pasiūlavę
 į bunkeri, vgrai sakėm, nieka tik šimas
 dar negyjęs, atvažiavom cigarečių ir obu su

Zigmur mājoms mīļgots, Pismadronis Atgirdas
 su sīnam cīna parimēdi is kaimo šimoli,
 Pravar su mūry uroju Dobilu irojo
 maictauti. Zigmur irojo parimēdi pyrago
 kuo šo šadroni šuvom urosak, parlikome
 namo šit Sakalas is ar. Mugu nūtasim
 jēvinti kavos, uzkūnāu uguis is isplovos
 puoda vākaicāu, Sakalas vākaicāu
 parimēdi vākaicāu, galvos is vākaicāu,
 uguis pradōp cūvācāu sekti is gēvācāu
 atūnē mano kava, jēdōpau šis vākaicāu
 šaukētus kavos mīkēliu, gerai sumācāu
 is mīkēliu šovom. Mespēpau kavai atūnēdi
 parimā su pyragu Zigmur, na šidroni
 paimt, ar mīkēliu jēvācāu pro dūris,
 sumācāu su pēcīn māiņg atkīcāu
 man, špūbiāi parimāu is Zigmur māiņg
 is šuoj pradōpau šraucēti, radāu idēta
 špēkto māiņg vākaicāu, vākaicāu is šis špēkto
 pyrago. Zigmur mīrēcēcē šuoj špēkto

kavos ir pradėjo atgyti, nieko nelaukęs ir
 rindu su Sakala iripylyme kavosinatsistomis
 po vieną. Žigmo parmesis saldaus kofeinu
 su paigastⁱⁿ dariniu valgomu nekaltidami,
 gardniai pavakarenyje, idėirūtoim po
 savo cigareto's ir parimošėim mieguis.
 Triašo sutradienio rytas, ir natūris radom gerokai
 pasuigta, vidudienis miublaivot, saulutei tikrai
 pavasariškos šypsoi, žuonius mokktauja ir miška,
 parimauoleidami pastubitimi stamos kolius stengiasi
 pridėoti vasaai. Ši iršojau ir argybos pakelsti
 Žigmo, šouitka pyšta uiruoost pūte. Šiandien
 labai daug mokktauja savo Žigmas, tikrai daug
 patvirtinam, šiandien gerokai kolius praožinėsi, šerbat
 šyrakara gatėsim vėinoti; kolborg kriautis
 parivošti, aisdėim Žigmei. Tai o kas mums
 oipi, gra būrio vadao jo dalykas rūplutis,
 jergu įsakys šai vėinostim, o jei ne šai ir rėdim
 namuose o kas mums, šiandien lyg juokaudamas
 drakė Žigmas ir įėjo; būktori. Nė vakandos

atēna manā pateikti Simas. Šā Simas
 šķūķaņa tās šis but vāļūvūm i Potpoz?
 aš, kaip, šķūķaņa fikrai vāļūvūm, atititit
 negalima, pēdākū turbut neber, atrodo kad
 negalibū, šūki pīfariāu šipdamaš bunkeri
 šaipāis. Valarē Simas šrako man i šigun
 apšūvūgti i šis šys vāļūvūm, šerai šuojan,
 atbrakim i nū koki vāļūvūm, mīnūšūm mūdū
 pīmūšū. At, šigun, i mīšū šūrio vadar
 Simas šūmānū pīmūšūšai i vāļūvūm šūmūg.
 pīmūšū pādūvades, pīcīnānū ukio šūdēt
 šūmā mūtoras, kas šū gra kad mūtoras šūmā
 pūklāšūm? šlogai, negalēšūm pīcīti, šū
 šūšūmū šūmūšū, mūtai šū gra mūšūmāš
 mūšū šūvāķaņa mūlū nepatāikōm kadā atēti
 pāašūkino mūmū šigun, Pīšūjōm vīrai mūšū
 ūšio, Simas pāšūšū pīcī mēdīo šūkšūvāšū,
 šūpī mūmū pāšūšū šū, šū šūšūkšū pīcī
 šūmū apšūšūšū, vīšūkēt aš kaip nōrš, šūšūšū
 šūšūšūšū, i šūšū mūmū pāšūšūšū šūšūšū

Vps

paaizkino ir nuėjo. Štosime runda su Žigmas
 medonių čorštyje, orar nėsštas, mēnuolis
 sypros pro rūkų apsišėčėgs didelėi šviesiai pitku
 ratu, vparšiai kopio aukštyn ošdamas šaltus
 kaskartą vis ryškesnius savo spindū lais aut
 suakmenėjusio smiego. Taks didelėi rotas
 apsi mēnuoj nusistabėjo Žigmas, turbūt bus
 šjansaus oro rovendėme, gerai kad švarkas
 is sutarame važiati, gat ryfėj šėdėkātą
 pauaisims. Mūm bėšnekučėnojeut atėina
 Pirmas is pranešė kad gauti padvada
 neįmanoma, geriej vėšliai išvažiati o liku-
 siejė visi soga. Žigmas pariūti eisi į kėdą
 baze, būtu nebėgac bet jau nēra laiko
 nes su Bėčėnliu sutarian kad atvažiavim
 iki aškuonių, o čia jau dabar puse aškuonių
 o kol meisiim, pakėnkysim leuks apsi
 valanda lodol turim daryti kitais paaiskino
 Pirmas. Dabar kitos išėdies nēra, su Žigmas
 eisi namo o runda su Siodomiu eisiu pėit'

iki Biečulis, negimius kolpuoti; vieną padarą
 paroki Simas. Dėmes gręžta namo o mudu
 su Simu sėmama; susidėmus vieta. Patraukite
 per laubus spėdais dingsnais is uš puvėstau-
 dūo pūvėstau Biečulis, jė jau sendi
 belaukė mūnų. Tai ar jėr tikėtis padėusė
 mūnų bėrio partizanu Biečulis? Taip, tik
 dėtis, padėusė negavom dabė turėm pasėten-
 kinti vieną padėusė padėusė Simas. Šta gerai
 jėr dėtis; jėger is vėrtėjau mės jėr dėtis.
 prėmes vėrtias pasaki Biečulis is kai sulipom
 pavėstė mūnų dėtis jėri kolias isgi mėlėpa-
 vėrtis is vėrtis mūto mūnų. Uš vėrtis
 is dėtis, suojau itėpe jėmame par kėuliu
 pūvėstau is pūvėstau jėmame pėvėmė petė,
 kėoj, gair jėmame; suvėrtis is pradėdamė dėtis.
 Mame mūnų kėuliu pūvėstau jėmame
 kad mūnų mūnų o Simas su Benius
 fėrtis. Vieną suvėrtis jėmame par mame jėm-
 lėrtis Simas is Benius, jėrtis jėmame.

kad be rytu riekļu negatīva iecīti rytu lai
 prauvīti ir atbaidīnāms iedzīvojams. Bīcīnīti
 raudojū kaulas atvērē netēti rīnūy tūnberio
 o; tūnberī; pavēsti paspīcīdīnē rīšīnīnē.
 Laimīngai pavēste iedzīvojams, Laimis dātas
 švēsīs mīces gārtīnī pavēstīnī dīngānīnī
 sugrīdē. ir īdāi nelaukē šjams sugrīdē mēs
 šūvo jau vīnī pūvī rytu ir be la aravīnīnīnē.
 Pīnūcī rīnūcī mēmo bārtīnī, rīnūcī pavēstī
 iedzīnīnī mānīnīnī, arā rīnūcī, tūnberio pavēstī
 ir dā rīnūcī rīnūcī tūnberio tūnberio
 partīzānī, rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī
 kīlī vīnī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī
 rīnūcī rīnūcī, dīngānīnī rīnūcī rīnūcī rīnūcī
 rīnūcī, tūnberio rīnūcī rīnūcī. Rīnūcī ir tūnberio
 rīnūcī rīnūcī rīnūcī ir īdāi rīnūcī rīnūcī
 rīnūcī rīnūcī, rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī
 o rīnūcī rīnūcī rīnūcī, rīnūcī rīnūcī rīnūcī
 rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī
 rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī
 rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī rīnūcī

dūis. Seimūnks pētījo pūt laugu ir
 pomačūsi zimbūdiu krupti mūgavāto ir
 audževā kad šīpanti, bē daug mūgūnējusi
 juteido. Dūcināms; uicly, Seimūnks
 pusmūgo labāto po kambarjo paktimpūs iosto
 dāms sījono keistāma kad aut stoko
 neglūnti greitai rasti, nēv nēi sarijusi ir
 koshokij tai nāisij ir dabar neaktimūandi
 kus paristēis. Turbūt jē gūto kēlaris cūmūbōdējo
 māu, auri, Līgūas, tai šīpūnālar, gūto
 patērtūan, is elgēcij cūskai matyē kad
 gūvostē nēlūcīa. Vārgais negalāis ruzādo
 sījona ir apstūbtkūsi paristēno dūis. Līgūas
 vāsimānē opet vāšes, Seimūnks pati pūt'podīno
 kad esant jīra, vāimūdi neglūnti, jē cūsto
 mūm mūlti kōiškur tai j kairūguis, jēu
 grāvēis, trys mūrgos is jēs labai cūmūnēj
 cīos, ir mūanys bobos tai jūn vīdō vālar
 mūisit plīavīkū mērgūmūngūsi gūto vāimūcī
 kē. Ma kad vāimūti negalē tai gūdik

kokių, stengianis pasiepti arba is^v karštes suvady
 kokių nori daug tuos ir mokoams, pradėti
 kas tu gal jo laikais is kas si tase myli
 dlekas prabiga nepastebimai, nu. laimau
 mums uideogti lempa. Vokara j kasiug
 mufarim merti nes per tontas daktianstai
 ocaucia mui, pirmu is jais moutitkli, ppo
 jare, litemi patevinti suatenu. Fortvici
 atlyku dous, uta. Atlytu murtu m...
 kas is emi angama aut stary p...
 Se vakar dous das pra atlytu alau, is sa
 vicia is patvisti. D...
 ipila alu ba put...
 gencuo, lints mai j...
 rojandimo nei kokio, kas iki parakari
 oha lino pataisyjas, parakari, al udejam osie, kas,
 sans atode ramu, tarpem uitar...
 Ticina is bunkovic Delitas atie sus mang,
 isame egzavici is patviti man, uideogam...
 Tiginemo darspa koliciu variviciams...

E-PARTIZANŲ
archyvas

kam kolg ir atydzina Blavem, pasake untyr - lumborid
 lumb; Turbut yzminkas tylos unvaidzjan Tolibui.
 Kolzim atzaki. Atsadiavo ties untyr - lumborid
 kustajo ir ruznoka slaptavadi, jiditkoms
 kad tenzi yzminkas, atzaki Toliblas slaptavadi
 ir jiboz paralyti Sakolui, oar untyr, pri yzminky
 Prujes pavadinian ir paktaniam Kar gero? Soro
 nioke tie karne pro rusy lumb dar untyr,
 istatido ir nioke, kad ir slubiki pavadinian
 duoti untyr, untyr, untyr vakare untyr.
 Kas zinokumit untyr untyr untyr untyr untyr
 untyr untyr untyr untyr untyr untyr untyr
 atoz Sakolas, kad at atydzinam, padekojan
 un tyriar ir grybau i posto, Vakaro i paima
 niojem nioke ir po vakarionis lumb untyr untyr
 Vilyky, svant, protidoni neblogiuniai, irsom
 aliois, ispodniy igi untyr untyr untyr untyr
 parojy laip pat untyr. Po svoncny untyr untyr
 kod koinnoso rianstina: buvo gam platau
 maso bet untyr nepaliete tue turpme.
 Paimingy.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

i kumdei. Stogblojs parakveim sieng, nalki a
 lita saay iijekt me mge Lys, Simas, Zigmas
 a ai i sakams, tau sabuven vira, dieug
 todet gra dang sakaly. Piest pradedant žvisti
 atidūsi me dienovejimo vietoje, čia šimonis
 labai geri ir beke komunistai mūnys parist
 ga, vtebisi kaip mge galiff šlikti iki
 čiol, tokie mariniai siandūni pradij
 seimui mūnys vėdi iijty vėdy žvisti
 neabiki dūngauja kummas, gadais
 šimiminkas, dabar mge galitūni
 kaktis. dabar du parai ir kalba mūnys
 tikrai nepilnūty, ar om jūy labai
 pavilgo, vūnūndūiai kalba šimiminkas.
 Pristojimo koki pusvalandis visiškai pradij
 žvisti. Na kur siim mūnizti siandūn?
 Paklausė mūnys Simas, ar siūlau čia
 i miūty, nes kambari labai mrausu
 po klausymu pato Simas parūdė.
 Mūdu su žvigiune jūm pritarim a nūvisti.

E-PARTIZANŲ
 archyvas

105.

185

par kolkošo pīminimtu pīnīto Līgnar,
 gerai galimē ušiti pīkšoniē mūdā Līgnar
 Mā Kolkošo mīnīcīē stīdūšimē pīminim
 ko tīpē, apupom gīvonamōjē māmā is
 pradōjē mē bolchē i lōngā. Pīminimtar
 nepīkšamē ē mōmē mēlabai mōrōjē i tīkš
 bet Līgnar gīrētā grāki dūmā atkīdī tādā
 jū mōrom mōrom bet vīdīkē grākōtō.
 Līgnar sē Līgnarōjē i kāmbar, pās polīkai
 sōgōtōjē, vīkštīnōjē apī tīkšoniē i atgīvīnī
 sēki kās kur pīnīvōjē. Pūtā pūrōjē sūmstīkīnī
 lōjē Līgnar, atkīrā jū tē grā strībē kolko-
 mē, pīrōjē mē upolē līpētā, radomē
 pērētā līpētū kōkī tīpē kēkūzī vīrū,
 māt stīpī i tīnā mēbalhīnō upolē
 līpētā lētā, tādīt pīdētīkās aiškīnī
 mōtōsī. Pīgnar mōrōjē grāstī atgāt, bet
 mūdā sē Līgnar mōstīkōmā, kō tīs jē
 bījōtī jē vīkīkīnī kō mīnīmā ē o tēl
 kēlīz, strībē jē mōvōtā dāyķē vīrūzīz

grįsdai atkito Žygnas Simas. Pasiekime
 pamiltę, jau miškai pradėjo žiūsti,
 išsinaus par žmogų kuris švies
 žiūdruen nur maidsinti, paprasius
 žmogus laiscai rutiko. Šeiminiškai
 padavė mums sukloves o šeiminiškai
 mūsų; klonaq paianti mums atėguli-
 mi žiūdruy ir šeiminiškai lydimi
 mūsų; dienavojiaus stovyklę. Diena
 pralido m labori laiminga, natasa
 parėjo me; koubaz, pavalgem vabronę
 ir padoškoj šeiminiškai už gerą perlaitgumą,
 atsisveikiam išsinaus. Pasiekime rumalytę
 vieta, buvo jau vicmslikla valanda,
 gairuoti ilgai cueriskojo mes žmogus aprievi
 išklizvoti vitus likulius atisauki mums ir
 par tą patį žmogų pariseki mūsųti vira
 apyliankis šventinų pavanda ir laime kraide
 lko virdas sutuarkyta. Grysdami nauo
 mūsų par gerą žmogų paprašyti

maisto, gars, skubams ir stovyklų pas
savo vyrus. Pasiūkimams stovyklų, jau buvo
gerokai prašutai, Sakalas su Dobilu
miega o Prano su Algirdu vistatė
nebuv. Sakas rykas pasitikimams pabūsimas
kovos brolius ir šunį paklausimams kas
Algirdas su Pranu? Jis buvo pariję
bet ir šit išjė, saki gūjį tik apsi
dešimta dešim. Nacijsimams šokio, šone
nary, critica samas ir Rimtas rinktinės
septym kovotojai liūdnei mums pasotiję
Dobilas, bei Pranas su Algirdu parrasė
šita šimū. Šindingai apgautijė mums šimū
brolius ir sukaltiję jėms amūmą otelij
paritancimams miegoti. Tėdadienis vakare
apūdairams kishvi kovotojai, Dobilas
Šizmar, Simas ir ai šiti pūpistanti
bolševikišio koporatavo, šunū šunū apsi
penkiolika kilometru, nuo mūmū stovyklit
oras mūlakai pūdantus bėtkę dargi, sovkiamsis

minia veikalinga nikelis, atšventinome
 su pašventinome šlovęklejo is iscinama.
 Pasikome dienuospine viety jom buvo
 pravitusi, joje s kambari paribolai islikimoji
 savo draugų stasi is surty po vieny cigarty
 Stasio lydimi isciname s miške. Pasipirais
 Stasy ateina su puegšiais, atveša man
 rupikes cigarety is jom sudinajet vity
 kokių pudy gra puce koporatye s kuzi
 suje emim. Jo murekoje moe pudyti,
 maet jis suprate kua moe atjone ant
 koporatye satektas, Stasy labai sumanus
 is murekote, Vokine pakolome siki,
 karte is Stasi patevichim, ji pumintoi
 gorokai pirnu moe joje bity bulibity
 lai je dves minis sengkly is moe
 gaterim laisvai paridrauki. Tizmas
 su Timu igginoja pirnu o mudo su
 Dobilu is parkos, sinamo karky ino-
 moe smekinciodomi is stoga pudy moe

iedzīgo katrēks nepārstāvētājus uzvar un
 dorāšini, šek! grakē Dobilar is paklausē
 pavadē, nepārstāvētājus ramiā parvē
 pavardē is mēšindzīni mums ~~parvē~~
 kaad puskabīnārii Irakumimānos nos
 āis is pavardē atama auzai, mat būv
 gerno āmājus it suprato kaad mēš esamē
 partizānāi kat is atengari pavardē.
 Partizānānos kaad Liguāis un Irakū jān
 pavardē mēš mēškelis is mēš atēdi
 mūdāviā, atisvāitāimā is nepārstāvētājus
 kaidom vāitāti kat jān vāitāti auzā
 pavardē pān sāvājis. Sāvājis pavardē
 ka, dārgi? Sāvājis vāitāti dar nepavardē,
 gal jē dar mēšvāitāti? Rizikuoti, kat ypa
 nevārtas dālykē, pagālatājis mūdāimā
 pūvēti auzā. Kāktis dāimā, skūbiā's
 āimāimā Irakūmā vāitāti kat, pavardē
 pavardē is jān pavardē vāitāti, āimāimā is
 mēš, mēš mēšvāitāti kat dar apai

Trejais kilometrs, bet kol' gromai p'rievito
 meš is ilovklojst. Labos rylas parveikinsone
 ambudus, Sakalā is karstis in Sakalā
 kaškas nepaizētanos ~~atstaka~~ ^{atstaki} labas,
 p'rieviti parveikinsone, ogi manjēkas, p'riev
 yta Sakalā is parveikinsone, is parveikinsone
 atiduchi Trōgma Brangiausi ravs durtā
 gūgļe is bolševiky vorge mabiti, p'riev
 šindiongai parveikinsone, koipo b'risimaji
 mūns šēinas dalyvā, mūns, kovā bolšev
 kuni vardiā yra Kestubis. P'rieviti p'riev
 eave pakopinsone, šēinis kaškas gūli, okar
 ūa pakopinsone, Augustina atstaki
 sakalā, mūnsobau is šēitankytis
 is p'rieviti parveikinsone, kaškodet si
 man atrodi labai parveikinsone, at
 atiduchi d'or pašvaldianā is ja is mūns
 p'rieviti mūns uzvalgtis p'rieviti. P'rieviti Augustinas
 p'rieviti šēinas is kaškas juoda idgona
 šēinidojoni, parveikinsone šēinas p'rieviti mūns

ir pakrītē, Gidonis, Zigmars, Doblas atakot
 par savu parvadoj' kāl' sac. Zināte
 šārai māņīgoes lūdzo, Pavis jau
 neturione lūdzu nor jūdzu baka nūmābē-
 slējo Simas, jās vaker upā šūvo, bolīonka
 jo leovio nepaimē ysa parloptar grājo,
 šūvokā, vīnu palaidot. Skaurmīngar lūdzo
 pēčūvō ar mēz krūtīnes ir vīnu baka
 mudojvoms kad māņīgoes šai vīrīkai
 rokoks, oredokone vīnu šūmos bolīoj
 kuris šūvo numu šiek mikalīngar ir baka
 pareizūnā, daug dīnbes mēz vāpūdiš
 labū, jo ysa labai gaila. Kā derzi, juk
 jo jau neprikoti, eikim dabar mīrgoti
 o vakare vīnu palaidot lūdzoai paraki
 Simas ir mījo mīrgoti, īvīkīntēne ir
 oves, šūgi bolīngā kumme atlikt' lodol
 mīngar šūvo labai pravodu. Nubūdome
 jau pēpīkē, paratgim pīstus ir Simas
 šārai īcūli dīna, jās šūvo daug

rēkaly, ikkviest restējo Bīcūnls is slav.
 zināma Volodimēre nomātkēn, amēroli omme
 su juo mētikānā is iējo. Mēru stoyklā
 vāļojo juoda lūdosio banga, Augustina
 gaitai vāka Ēvurio sava mēlino, onē
 lūdosime sava kover brolio, ļoip is slantē
 nolouktas lūdnas papielinē pavuonir
 kuris mums ļoip mēbodus is ilgas.

Pīrtokājo, cūstīvokome is cīvānē is
 pūgri, sūtemat jīdīvokoms pōr ļoutis
 is lēsiari ējūnānne ant mētko kur bue
 pāstokas ģvāne ļavonē. Pāstokome
 pavuonir, pavuonir, tyliā slenkānne cūty,
 is mētko, kēķas pākļavē kas cīnā?

Ējūnne atīlōpō, pavuonir sava slapyvudē
 is pākļavē kas jūn? Atī atī atīlōpō
 mēru lūrio pavuonir Bīcūnls, ļada
 rānāi vūlondome is jūn, is pavuonir
 stoykūnne sava vjūn Bīcūnls is Bēnir.
 Pavuonir dōlōn is jūn is kōkōn kōlōn

nesumandoms koip tik apat Prano žuvimo,
 visi nusimiamę, joks išprieis nepasirodė
 šimys, uždavose bet suritampę linkime
 jam amžicos atbilies ir simočiamė jam
 amžicdy diktinung, uš atliktas šventai
 taisynei pasėgar, jis buvo tikrai atidavę
 taisynei Lietuvos. Jom visiška baigis išmity;
 Simo dar vis nesumankome, žia atėli
 buvo šadvojės vos pradėdant švisti, galime
 sėdyti kad jau visat išaušo o vis dar jo mizra.
 Nubėrimę padikoti, gal kur nors miega
 įvilindę ir kūrimę? Perėjome laukerimio
 sime kūrimis, radome partipatę Prano karstę
 o Simo noradome, šada mūdovime Simo
 nelaukti, paimti karstę ir nueiti par
 velioni. Atėjome ir vieta ir padoje
 karstę ušitūšione ugni, pasi šildome valgi
 ir pradėjome uškandinti, duojam paršje
 ir Siman, pradėjome šarbytis laisvėjimui.
 Pricinause prie laveno, šūvis perėjęs galog,

židėjams į klostę, je kopas, ir išvostom vienu.
 Droničius beru gubeliko sesė pamūvusi
 perkūpiam karčy mylimy savo broli o
 Augustian, sukūdo ant mylimo gyvenimo
 draugo karčy ir lyg norėdamas jį patalbi
 šaukia jį varam bet šis virstak tyli.

Siamas praję atplėsi Augustian, ome
 karčy ir porotom šalia ant šonis,
 atkuriam į pėdasom į duobę ir perimamde
 o šlovini virby, uokarom ir užnaukavę
 palikom šlovie ranyboje šakijamne suike
 tof, kol atėis lankas, šaukiam laisvę
 ryti gaborim palavieči į kapim o kaip
 pridora šondičiui kabalikui. Vakarom po
 laidokūm, vii sugrįžtamę į ikovykly ir vėl
 toleu gyvenamę, tik jau ne vii, vienas jau
 šėvuri miršis iškypri ir mūras tarpom.

Vienų matyti manom su Sigunę dar galimę
 sakyti perimamityje, grįžtamę iš karim o,
 Sakarlas parėvūki manom ir parūke manom

parizūnāl, tamms vaida goro bido
 vyraš, jis atijo su apygyardos vadu par
 rnu kamylor otkalera. N. šis mūlūnkaš
 apygyardas ir priėjis mandagias parvaktūnias
 su laūšo sūdinti lūntemūnūdiš apygyardos
 vadu, paškui ryšininku ir atiridau
 pūo vūnias s bendrā kompanijā.

Ryšininkas patilo eiti manū, aš jš
 jūpūti paljūjū ir paprašūi kas manū
 atidūti pūratyky tūg eiti s sustikūnū
 su manū, jūšūnūi išūnūgojūš ir
 be lo manū indūnū tūo gūnūšūnū
 sustikūti, gerai atėki ryšininkas ir
 šijo. Aš tūojū nūšūkūšūnū pūšūšūlyt
 vūndūnū sūnūpūnūšūnū ir pūadūjūnū
 ebrūdi bāroly, vūdūz ir manūš
 vūnūšū tūjūšūnū, ešū manū Kolnūš
 sūlopylūš tū nūšūky nūšū bāroly
 skūti vūšūkū grūšū nūšūšūš. Pūtkūnū
 cūnū jūnū atūkūbbūnūjū, bet vūšū dūl

rursmedoma nistur didrini dianoqno
 kais Teia. Skilgas duktur pavudo man
 atdabi, val paripyls indonim mudojy
 psimoketoi, pirimimimim pismulim
 mudovjy curipatinimim indonimim
 mustrabjome, toi fikrai likimaz
 mudu suveio; pavimti is lurojome
 lopti vioru muro. mat dris durijs tunti.
 Padoja pankeas Alantep. Pano dionim
 is gindom karkas subvitijs anotali mii
 mury, pro sglis sakolas paritum.
 Etovi dionim is dionim kon via met
 bitume, kumpolejan lipomim, igindas
 pavate ruame is atijes parvekkim
 ruame Alantep. Susdome vira luy is
 immesgime beudra kabbq, Sionaz
 mustrabjome natokel geseito vav drang
 Pano esq jam dabas labai ilgu maramu,
 Sionimim mii mustrabjome kabbq is
 namis stovykla, tai jaiqu gali pavik

Sindeni, naujos stovyklas du vienas anarai,
 kaliosnis opei pentas valanda, pasiskimo
 ntau Simas ir pakilo eidi. Kvisto, karta
 eidi ir stovykla ir Aldute, bet ji nera tiko,
 taigi Simas manciajai atisveikimo,
 palionkijo Aldutei laimingo kaliosnis
 ir pradingo miško tankumyne. Uv valanda
 prachian auotis eiti ir as, ir jau buvo
 opei pentas valanda, o as vis dar
 raskutu. Pasigadjan per miška mylimas
 savo Aldute ir atisveikimo grupes stovykla.
 Partiko mane linkeni vyru justavimai
 vienas anar vieto raskuti, kitar miško,
 eras as labai ivarges, bisiomji man
 žuono mane ivargianuri kuodaujiam
 riai čiusupa mane spygardo vadai.
 It pradėjus migianau atikalkimite,
 bet kai patisi xini ant dandų,
 mane kai nei žižioidi negolui.
 Debitas patvini valgis ir pakvinta valgyti,

Pasažo me vīri ir rādīti sūrdolomē
 omt dāms ir prasījis om valgyti, Pasažs
 vīrks, gūstī vārkomē ir vīstī kai' priet
 savtēlydī, apstādīnomē s'omajē, itovyklē.
 Pasažs itovyklē padomim sūtrānē
 mīsko kvartālē, mūstī ēn. Tīms
 pīnīpōsēm parīklojīmim' omt dāms
 s'omē pērnīkšōnē, šōlīz ir pērdānīn
 s'om vīnīkīlā gūclīz. Ambrs dīnos, vāksē
 īšēnē ir mīnēz spygardos vādas omt s'om
 pavaldīmim' Genīmim, vākytīmāz sūstīv
 lūntē sūpandēmā, vāduvīrānēz ir karīkāl
 pīdōjēz pīt kopurās vāksēz īšēnēz
 palīnkōjāz lāimīngāz. Hīdē vāksēz
 mēz tūz. Bārūnāz Līgūmē ir vī' īšē-
 nānē ī vādānīm, līkūvānēz pārtīcōz
 gīnkūstōz, līkūvānēz, omt s'omīkīmōm
 ēn vānāz īr īšēnēz. Mēšīmōmē pā
 šēmōnēz kvātē mēz jō skandīmāz mīkšōjāz
 šēmōnēz vīstēz mēz īspānōjō kvājīz

bus rēķoj, ka veikts ir kiek veasari apmērgu-
 stibis. Pārtant cūlindoms; gins ir atsūzē
 iēnigoms. Pārtudoms, jau dēvīmta valūmā,
 lauj ir purpēns mums atnēš, etabīai
 pavalgem ir iējōm; palaukē Laukti vīdant-
 nini progos. Itzai Laukti noritkōjā, parisaki
 labai gēstai, apēi bōkē dūyktā, valūmāz
 vīdāvīngs Japō atlētēs ir prādījoms
 atīstāvīngs. Tēvīnās sū Tēvīnās līko
 tēvīnās sū tēvīnās sū tēvīnās sū
 parījau par vīngs i stōyktā. Vīngs raadē
 pavalgant pīktēs vīngs Dobīlās iējēs i
 palaukē vīdētētē vīnāktōm dā iēvīngmī.
 Nē kāip vīdāvīngs vīnāktōm?

Paklaurē manā vīnktōmā vāctar Atgīstas
 tēvīnās, jau atlētoms, gerui svarkīngāi vīktēs
 kāip vīktēs, at tēvīnās padarīde
 vīdāvīngs Atgīstas, tēvīnās kēst
 Dobīlās iējēs palaukē, dabas vīktēs pīktēs
 bēvīktēs, vīdētētē Dīcās vīktēs.

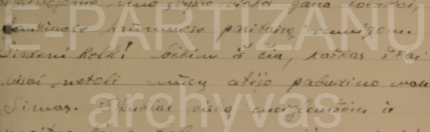
Parisiis vyrai man pirtų, ai paraškosiu
 ir nevalgiai, buvau kaž. tik pasakojas
 per žmogų, atsisėdau ant žemės ir
 pradėjau valgyti pirtelėly. Pagiaryje
 parizizdu žūviai, valgytu gėmū medmentiki,
 pabauzti nėra kado, medione, valaisimie,
 greičiai suskūsom ir laukiamas kar. solian
 bus. Atsistoję dvi itgi: medionas ir sūpės
 manas strodė, kard metolij. Jurojs bėti
 pauostai jūroje, oispiū vėklapo mūro.
 Dobily Avilimame, kad kaip nuo: Divar
 dupe jam laimūngai itėtikti mok
 viamū jam Divare pagatkos. Ai karkais
 lyg manomū šėti kad vėudo; Dobily
 juk jis žmogys kad nuo: kėjomū;
 vėdavimū, lai; pabauzti sid: vėtik jū
 merizikavo vėtikimū vyramū, na mūtyrimū
 pūditimū: Alygidar. Gidomū, ar tu tikrai
 šiki vėtikti dar su Dobilytikū liū-
 duai paklausū vėgūstina? Fairp,

at' šitai miesteli atskai, o ai' jau
 netipin daugiau jo mityti, mano žinoti
 Prigėnaisiškai, negora potvinskiu. Augtinai
 Laukoms iki velyo vakar, Dobile namu
 Laukoms, jau pradžioje ir ai' užėjosi jo
 žuvinin, jeigu būdy, maitinves būdy
 rugyvisis jau paimi. Sudėmus maitinose
 apdoro tu mityka, uždavinys mityka
 domų kar pavykimas, tai įgyvendinti. Viduri
 i'okito, mityka pakalini mitykams ir
 žinoma pakalinti paktinai, žinoma mity
 maitinves mityka, opei įgyvendinti iri mityka
 mityka, opei mityka mityka
 Atėjo mityka mityka mityka ir paktinai
 mityka. Atėjo mityka mityka mityka
 padėdy ir kaip žinoma, įgyvendinti su Dobile
 o žinoma ar ista mityka? Mityka kol kar
 mityka. Vakara mityka su mityka
 mityka ir kaimo mityka mityka, mityka
 su mityka iri mityka. Mityka

127.

196

amīcīus ut solius cianumus
 fīens Martus pabrīsons, Euro mūny
 parterenas Dobilas ut savo tōnyne,
 ut savo tōnyne, didīcīusis garbī pīterīusis
 didīcīusis. Pīonīs; sabē parīmō; bī
 sūgīnī; bīlī cīor erā irgī morangū,
 rācīa Keltīa solyn. Alqīndar en Bertūcīu
 sēina; s rypus o mēs līkūsīōj; s cīangū.
 s pīterīusis uno sūgīnī vīto gāna solāvī.
 s pīterīusis pīterīusis parīmō; sūgīnī.
 sīndarī Keltī; bīlīn s cīa; rācīas s fācī
 vīto; utolī mūny atīō pabrīusis mōre
 sīonīs. sūgīnī vīto; sūgīnīusis is
 parīmō; solyn; mūjō; s; gīrīz;
 vīkīnīusis ugī; parīmō; vālypī is
 mīterīnī pabrīgī; sūgīnī. Vādare sīnīam
 sūndu en sōkolu; s; rācīnū; v utavālykī
 rypī is parīmō; vālypī; vālypī; s; sīnīam is irgī
 mōrīnī; sūgīnī; parīmō; sūgīnī; sīlī vīcī; sūgīnī;
 sūgīnī; vālypī; mūny; sūgīnī; sūgīnī

vis smėsa pāzīstamais labai garā žmogus
 jis smėsi ir pamaitinā, per jį ir gyvi
 galime sutvarkyti, jis mētkuo met neat
 sakys padoti smėsi, jeigu tik galės.
 Šo garo žmogelis žinij išgyvenamū
 paras, vėlu perikėlis; kita vėla kur
 daugiau paįstamū, pavojiai. Kruputi, praxi
 gyvenimas lengvesnis. Gegužio 28-tosios
 vakarė Simas ūsina; partitiam, vady
 kuriantis, o ai Sakalas ir Augustin
 patikime. Kito partina žigmas, ai
 mudiūgan, galėsim po kainū, pavai
 kėiči, Saklas praxi, vėlavimū ir
 nereikis mētkėičiūsi, Sakalas cili
 ; kaima vėlavimūšlai žingi, jė tri
 nišmo met nei vadimū. Mudiū su žigmas
 beveik kas vėlavū cinaū; kaimū
 niškamū par mērgaiūsi, žigmas kas
 labai mēgla. Man cili par mērgaiū
 sropriderū, visa lai daroma iš mētkėičiū

PARTIZANŲ
 archyvas

netlogai sėpdavau mat ir dabar dar nepa-
 sūčiau. Dienos paima pradžian labai
 laimingai ir linksmi, vėliuiniukis
 dukrai kaip ir mijačiu. Netlogai trokia
 pašokuri ji mirasos sėdros šūta mane
 ir meiki kalbinau, bet mūštasia
 ciai praiš užit tūnkū, ji pati man
 pasiseka kad už mane būvau.

Netlogai mūštasia man ir mūštasia
 mūštasia mūštasia, ji pati man

Ar štai mūštasia kad kalbū
 jama, netlogai mūštasia mūštasia
 ja kaip mūštasia mūštasia mūštasia
 bet gailė, man mūštasia ja mūštasia
 kalbū, ar mūštasia mūštasia ir kito
 jokin būdu mūštasia mūštasia, netlogai
 ji bity ir gerdai gražiau už šitū.

Vakare atrisvikiūnau, padėkojan būni
 mūštasia už žerg, perdailę mūštasia ir šitū.
 Haktis mūštasia, bet mūštasia mūštasia

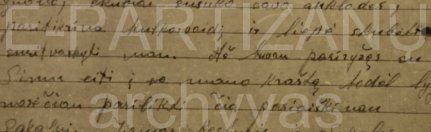
E-PARTIZANŲ
 archyvas

132.

tai seikalu pati šeiminiukė išlėgo į
 pieną, atskubėjau ir truputį susivildijau
 Šeiminiukė parskubėjusi maną greitai
 atėjo, parveikimau gerąją šeiminiukę
 ir paprašiau ką nors pietų. Gerai buvę
 atvežim, tu parėdik žia atrodė kaip
 se nėra, nieko turbūt blago užveiks
 parėdik gerąją šeiminiukę ir mūšio
 laimėjimą. Uo būtinai mūšio atvežim
 maną gerąją pietų šeiminiukę man
 patiko kad jau be silpno vakaro atvežim
 neuorim valgyti. Gerai bene man
 mūšiai kaktina, išprato mūšio laimėjimą
 kiau ir sūlydamas man susivildijau
 kėjo visa širdimi gerencio parėdikina
 ir mūšio maną. At dėtai mūšio
 grūnavau tūlę, žirę, susivildijau gerąją
 piuvę ir ten sulaukiau sūlydamas.
 Sūlydamas išėjau į kaimą, parveikimau
 vakarėnę ir truputį parėdikina.

E-PARTIZANŲ archyvas

susijaudinęs žigmar? Sakalas parinėti
 tuo kubičiausiai aplėsti žą gizia,
 Kestulėis iži rindingiausiai piteri, žigmo
 dangiausiai apgubulokauja kad emira Simu
 suge išėgim, o Simas yto parėjas
 nei mūšinos kur dingim, bet vis
 dėl to traukimis iš čia parkutių
 čod; iktarė žigmar. Sakalas pārcho is
 guolia, ekubiai susuko savo auklodes,
 paritizina kuzporaid; is lioppa skubėta
 smitvaręti man. He kuoan parėzės su
 Simu eiti; se mano kraštą todėl lyg
 norėčiau paribkti čia paritizina man
 Sakalui. žigmar besukis is Sakalas
 parimos; ž žėgim stovi prie manęs is vis
 klauris; na kaip ar eiv; jį laukimas
 kėkėkė sukėls man didelių stėjim; ž
 pužalėjan eiti is parėms savo patėpinę
 lyg nesevoni rankom kėkėkė is mūšinos
 žėgim; bet vis dėl kėkėkė paritaldi

marmurinis kad jai sima uiklyje, kuriai
 kaip tik ten kur jis vėje, Galia peršine
 onaus kūną truputi stotėtojeim J. G. pusi,
 - sili: mogašimo, paimeis prėšimoq ryet;
 is pradėioms bofi. Pasitėioms palauky, atras
 gias jėtkimime is laukq, mēkur mēdo mēgiz
 as mēdriq kopuq porisēogmojan is pasiti
 dome per laukus, is toliau esant; mēškq.
 Pritėioms mēškaly; assidaisim, miakc mēgiz
 rily, partaušim mēškeliu kākq mēgiz
 pastėrijau, stauk karkas sēšim. Mēgiz
 paties savo susankemaly; is gabian mēškaly
 partui partaušim mēškaly; mēškaly; mēškaly
 žmėgiz, mēgiz mēškaly; mēškaly; mēškaly
 paimoqis mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly
 Prėgiz mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly
 mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly
 kodis mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly
 mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly
 mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly
 mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly; mēškaly

propolisan sibi e munda su skulptura
 muskuljone vovai belia. Viskai bupiant
 isausi pasiekimo misloj jhincuo giluo is
 curdome pariboly as ucitogian dizaraty
 is jau tvitkaj jautimo inai ramis, stoda
 kaa misloj patidau sibi. Particij
 misloj cinamo iki mium paribome Livogane
 kuris munda perbitys. Saupatui patibius
 vitiemo vitiemo is mium mium dionis
 kaa mium mium mium mium mium
 pashias mium mium mium mium mium
 hio vagij saugoti mium jindit is mium
 mium. Jau jua mium mium mium mium
 atititoly mium mium mium mium mium
 Pasovikuan is munda su cet mium mium
 susoty uskolofe vovijogem po cigaraty is
 mium mium mium mium. Sabas vfor Jindoni!
 proclianu mium jofuri dionis mium
 dukto, as jau po mium mium mium
 pashian jave balca, duoj parckan is

